Nr. 119. Czwartek, 26. Maja 1887. **Rok 77.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefonn redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 *zł.*, półrocznie 8 *zł.*, kwartalnie 4 *zł.*, miesięcznie 1 *zł.* 35 ct. W miejscu rocznie 12 *zł.*, półrocznie 6 *zł.*, kwartalnie 3 *zł.*, miesięcznie 1 *zł.*
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej", otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 cnt., drudzy 30 cnt. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 *zł.*

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość wyjechał dnia 24 b. m. wieczór z Wiednia do Budapesztu.

C. k. sąd krajowy wyższy w Krakowie zamianował kancelistę sądu krajowego w Krakowie, Karola Engelmanna, kancelistą przy c. k. sądzie powiatowym w Wojniczu; również Władysława Krzyżanowskiego, podoficera rachunkowego I klasy przy 40 pułku piechoty w Jarosławiu, kancelistą przy c. k. sądzie powiatowym w Rozwadowie.

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała tymczasowego nauczyciela szkoły etatowej w Tuturkowicach, Michała Jaworskiego, rzeczywistym nauczycielem tejże szkoły.

Dodatek na ażio

do *opłat za jazdę i frachty na austryackich kolejach żelaznych.*

Także począwszy od 1 czerwca 1887 r., aż do dalszego rozporządzenia, nie będzie pobierany na kolejach żelaznych dodatek na ażio do opłat, w srebrze wyrażonych.

Wiedeń, 25 maja 1887.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 26 maja.

Chociaż już dni kilka oddziela nas od owego posiedzenia, na którem prezes gabinetu węgierskiego, pan Tisza, dał odpowiedź na znaną interpelacyę posła Irany'ego, w sprawie przedwstępnych dziejów okupacyi Bośnii i Hercegowiny, enuncyacya ministeryalna nietylko znajduje się ciągle jeszcze na porządku dziennym publicznej dyskusyi, lecz wywołuje coraz szersze dysputy, a zainteresowanie się nią jest ogólne. Pan Tisza omawiał przedewszystkiem a zararem stwierdził fakt zawarcia już przed ostatnią rossyjsko-turecką wojną porozumienia między Austro-Węgrami a Rossyą, jednocześnie jednak przedstawił obraz ówczesnego położenia, i naszkicował obowiązki, jakie zaciężyły w następstwie ówczesnej sytuacyi na austryackiej polityce zagranicznej, a to, co powiedział w tej mierze, informowało dokładnie o charakterze i celach owego porozumienia. Polityka Rządu wiedeńskiego była wprawdzie już przed wojną ożywiona gorącem życzeniem polepszenia losu poddanych chrześciańskich Wys. Porty, zarazem jednak miała na oku utrzymanie nienaruszalności państwa otomańskiego. W chwili atoli, gdy nie było już żadnej wątpliwości, że Rossya postanowiła wydać Turcyi wojnę, austryackie koła decydujące musiały starać się o to, aby zabezpieczyć Monarchię na wszelkie ewentualności, i nie dopuścić do naruszenia żywotnych jej interesów. Chociaż Austrya pragnęła gorąco utrzymania istniejącego na Wschodzie stanu rzeczy, musiała przecież wziąć na uwagę, iż wbrew jej woli mogą wywiązać się w toku wojennych wypadków stosunki, których absolutnie nie mogłaby zaakceptować.

Nie chcąc i nie mogąc zresztą rzucać się w wir awanturniczych przedsięwzięć, daleka od tego, aby uważała za pożyteczne dla siebie, stanąć otwarcie z bronią w ręku, czy to po stronie Rossyi czy Turcyi, uznała Austrya, iż jedyną drogą zabezpieczenia jej interesów na wypadek możliwych przekształceń na Wschodzie, jest pokojowe porozumienie z tem mocarstwem, które zamierzało dać impuls do zbrojnej akcyi. Tak zapatrując się na rzeczy, przyznają wszystkie dzienniki traktujące kwestyę ze stanowiska objektywnego, iż rokowania w Reichstadzie, które doprowadziły do porozumienia, świadczą tylko o przezorności ówczesnego kierownictwa urzędu spraw zagranicznych, która, jak wykazały późniejsze wypadki, nie była bynajmniej, ani zbyteczną ani nieusprawiedliwioną.

P. Tisza stwierdził zresztą, iż w ciągu rokowań reichstadzkich Austrya nie wyprowadziła bynajmniej jakichbądź pozytywnych życzeń co do Bośnii i Hercegowiny, ani też nie było absolutnie mowy o zajęciu tych prowincyj, owszem ze strony Monarchii wzięto pod rozwagę ewentualność, że Wys. Porcie powiedzie się ostatecznie utrzymać powagę a zarazem spokój i porządek w obu krajach, przytykających do dzierżaw austryackich. Myśl okupacyi poruszono dopiero w ostatnim rzędzie i to tylko na wypadek, gdyby wypowiedziana powyżej nadzieja nie miała się ziścić. W obec zbliżających się groźnych wypadków Austrya nie mogła na to zezwolić, aby jakikolwiek inny czynnik, inne polityczne mocarstwo, osiągnęło panowanie w owej sferze, która dotykała bezpośrednio interesów Monarchii, i na tej to podstawie osiągnięto porozumienie z rządem petersburskim.

Porozumienie to, było jedynym środkiem odwrócenia od państwa konieczności zbrojnego wystąpienia i zachowania pokoju bez narażenia przytem na szwank stanowiska Monarchii na Wschodzie, i taki też był wyłączny jego cel. Austrya nie brała na siebie w obec Rossyi żadnych zobowiązań, ani też dopuściła się w obec niej podstępu lub nielojalności, jak to podoba się twierdzić w fermorze polemicznym prasie petersburskiej i moskiewskiej. Ani w Reichstadzie, ani w późniejszym okresie, nie było mowy o podziale państwa tureckiego, lub równoległej rossyjsko-austryackiej akcyi na Wschodzie, owszem ze strony rządu wiedeńskiego oświadczono z góry i wprost, że jedno i drugie musi być wykluczonem z dyskusyi.

Sprawy krajowe.

(Sprawa utworzenia wydziału rolniczego przy Uniwersytecie Jagiellońskim).

W sprawie utworzenia wydziału rolniczego przy Uniwersytecie Jagiellońskim zwołał — jak donosi *Czas* — na dzień przedwczorajszy, Artur hrabia Potocki, jako prezes Towarzystwa rolniczego krakowskiego, ankietę, w której wzięli udział prócz przewodniczącego, hr Potockiego, z Towarzystwa rolniczego: wnioskodawca, Fr. hr. Mycielski, pp. Homolacs, M. Dydyński, J. hr. Michałowski, Lewiecki, członek Wydziału krajowego Wereszczyński, dyrektor Lubomęski z Dublan, oraz profesorowie: Bochenek, Bobrzyński, Janczewski, Rostafiński i docent dr. J. Milewski. Zaproszeni do wzięcia udziału w ankiecie, rektor, Stanisław hr. Tarnowski, oraz pp. J. hr. Stadnicki i Struszkiewicz, nie mogli przybyć. W ciągu kilkugodzinnej, ożywionej dyskusyi, w której większa część obecnych brała udział, objawiło się ogólne zgodne zapatrywanie, że w interesie kraju leży utworzenie wydziału rolniczego, jako najwyższej teoretycznej szkoły rolniczej, gdzieby przyszli gospodarze krajowi na wielkiej własności

---

BŁĘDNE KOŁO

POWIEŚĆ

przez

HAJOTĘ.

II.

(Ciąg dalszy.)

Zaciekawiła go jednak ta milcząca panienka, która siadała na szarym końcu, której lokaj na ostatku podawał potrawy, a ktora mówiła po imieniu pannom Rozpędowskim, razem z niemi całowała w rękę pana Rozpędowskiego i zdawała się, nie należąc, należeć do rodziny w zagadkowy sposób. — Usłyszał jej historyę, zdjęła go wielka litość nad tą wykolejoną dolą, i pierwszy raz spojrzał uważniej w szaro-niebieskie oczy dziewczyny, właśnie w chwili, kiedy one tonęły w nim z nietającem się, naiwnem uwielbieniem.

Konrad był także sierotą; jako chłopca, nie popsuły go zachwyty matki ani ciotek, bo ich nie miał; ani obcych kobiet, jako młodzieńca, bo ich prawie nie znał; więc to wszystko, co w sarnich oczach Ani wyczytał, było dla niego czemś nowem, a dla jego poetycznej, marzącej wyobraźni bardzo uroczem.

Nie spostrzegł się, jak zaczął szukać zbliżenia się do niej, jak w ogrodzie wybierał, niby niechcący, uliczki, któremi najczęściej chodziła, jak pod lada pozorem pozbywał się swego ucznia, gdy z daleka jej sukienkę zobaczył. — Nie ciągnęła go przecież do niej miłość, tylko jakieś poczciwe uczucie czystego, samotnego serca, które rade się do kogoś lub do czegoś przywiązać. Może i próżność grała w tem bezwiedną rolę, ale to pewna, że mu w myśli nie postało, zawracać głowę biednej dziewczynie.

Chciał poprostu zostać jej przyjacielem, dopomódz jej do wykształcenia się i otrząśnięcia z tej biernej roli, do jakiej ją przeznaczono, a która zapalonemu wówczas zwolennikowi emancypacyi kobiet wydawała się oburzającą.

Ale Ani tego nie było potrzeba. On zbliżał się do niej, jako do istoty ludzkiej przedewszystkiem, zbrojny w swoje humanitarne, studencką surowością trącące jeszcze poglądy, nie licząc się z tą wielką potęgą, która się zowie życiem i naturą i co chwila najkunsztowniejsze teorye obala; ona była tylko kobietą i widziała w nim nie mężczyznę — ale ideał mężczyzny. Pomimo swej naiwności i braku umysłowego rozwinięcia, sercem dojrzała wcześniej niż on, pojęła całą kruchość, całą sztuczność tego wrzekomo braterskiego stosunku pomiędzy dwojgiem młodych, wolnych istot płci odmiennej. Dla tego, chociaż Konrad miał ciągle na ustach przyjaźń, ona pod nią odgadywała miłość. Przy takiej podniecie, uczucie jej dla Konrada urosło niebawem w namiętność. Słaby jej umysł i wątły organizm, nie były zdolne zapanować nad nią. Straciła sen, apetyt, zamyślała się, chodziła jak błędna.

Wszyscy to spostrzegli pierwej, niż niedoświadczony sprawca tego przewrotu. Jemu się ciągle zdawało, że rozmawiając z nią godzinami całemi na ławce w ogrodzie, czytając jej Słowackiego i tłómacząc Milla, dzieląc się z nią swemi ideami i nadziejami, oddaje jej rzeczywistą, braterską przysługę. Tak ją lubił! Była taką dobrą, taką słodką; zdawała się tak pojętną, szkoda jej było, żeby się marnowała na poniżającej łasce opiekunów. Chciał ją koniecznie do samoistnego życia pobudzić.

Dopiero, gdy pan Rozpędowski w dość ostrych słowach zarzucał mu nieszlachetną myśl bałamucenia ich wychowanki, otworzyły się oczy Konradowi. Krew uderzyła mu do głowy; podrażnione uczucie honoru podyktowało słowa, których nie czuł i sam nie wiedząc kiedy, jak i po co, zaręczył się z omdlewającą niemal ze szczęścia Anią.

Ślub odbył się niezadługo. Państwo Rozpędowscy byli tak radzi z pozbycia się ciężącej na nich odpowiedzialności, że nie zatruwali sobie tego zadowolenia rozważaniem, czy było to rozsądnie i uczciwie, spychać ją na tego młodego entuzyastę bez stanowiska i pieniędzy, który wszystkiego raczej potrzebował, niż małżeńskich kajdan.

Po za tem jednak robili co mogli, żeby młodej parze dopomódz. Ania dostała przyzwoitą wyprawę i parę tysięcy rubli w gotowiźnie; pan Rozpędowski, mający rozległe stosunki w Warszawie między obywatelstwem, na wszystkie strony polecał Konrada jako nauczycielską perłę — posypały się lekcye — byt skromny lecz dostateczny zdawał się być zapewnionym, zanim się trwalsze i lepsze stanowisko nadarzy.

Konrad do chwili ślubu nie zaglądał w głąb swego serca. Czuł, że taki przegląd wypadłby niekorzystnie dla jego spokoju; kto wie, możeby nawet zachwiał jego postanowieniem, a on się tego obawiał. Był jeszcze taki młody, taki niedoświadczony w sprawach życiowych!

Najjawniejszy uwodziciel nie byłby się miał za bardziej zobowiązanego względem kobiety, którąby zgubił w opinii, jak on siebie uważał w stosunku do Ani, dla tego jedynie, że go jej opiekun o lekkomyślne zamiary posądził, i że ją raz płaczącą zobaczył.

„Powinienem się z nią ożenić", powiedział sobie i ożenił się. I jeżeli nie był szczęśliwym w ten sposób, w jaki przeczuwał, że miłość uszczęśliwiać może, jeżeli pozostały mu obcemi te zachwyty, te upojenia, jakich się spodziewał od życia, gdy marzył, iż kiedyś kochać będzie i kochaną kobietę swoją nazwie, to przynajmniej zadowolenie spełnionego obowiązku, bezgraniczne oddanie się Ani, jej pokorna wdzięczność za każdy dowód jego uczucia i ta życzliwa tkliwość, jaką w nim ona budziła, wszystko to dało mu z początku kilka bardzo pogodnych, dobrych miesięcy życia.

A potem został ojcem. Była to znowu nowa dla niego era; nowy szereg obcych a rozkosznych wrażeń. Tak go to bawiło i rozrzewniało zarazem, że ta maleńka istotka jest jego dzieckiem. Nigdy nie przypuszczał, aby tyle szczęścia mogło się pod budką kołyski pomieścić.

I można powiedzieć, że była to chwila, w której naprawdę zaczął kochać żonę. Pieluszki ścierają zazwyczaj romantyczny pyłek z małżeńskiej miłości; z Konradem stało się inaczej; macierzyństwo opromieniło Anię w jego oczach blaskiem niezrównanym. Wydało mu się, iż żadna, najpiękniejsza kobieta nie byłaby już zdolną rywalizować w jego duszy z matką jego syna. Klęczał przed nią, gdy karmiła Maryanka i wpatrywał się w nią jak kochanek, gdy pochylona nad kołyską nuciła mu do snu piosenki.

(Ciąg dalszy nastąpi).

mogli zyskać tak niezbędne naukowe wiadomości w swym fachu. Za utworzeniem takiej najwyższej rolniczej szkoły właśnie w Krakowie przemawia nader wiele względów, tak zasadniczych, jak praktycznych. Co do praktycznych, to utworzenie piątego, rolniczego wydziału w Uniwersytecie napotykałoby na trudności pod względem prawodawczym; można jednakże mieć nadzieję, że uzyskamy kilka nowych katedr przy wydziale filozoficznym, których wykłady skombinowawszy z już istniejącemi wykładami, tak na wydziale filozoficznym jak prawa i administracyi, zdoła się utworzyć systematyczne kursa rolnicze. W ten sposób powstawały i w Niemczech wydziały rolnicze; za obraniem tej drogi przemawiają względy finansowe, zarówno jak wzgląd na siły naukowe, które, już będąc zatrudnione w Uniwersytecie, będą mogły zarazem wykładać dla rolników. Stworzenie takich kursów rolniczych, czy rolniczego oddziału, rozbudzi niewątpliwie w kraju poczucie potrzeby uczenia się rolnictwa, a to może przynieść nader korzystne owoce, zarazem nakłonić wielu do niezapisywania się — jak to obecnie się dzieje — na wydział prawny lub filozoficzny, pomimo pewnej ekspektatywy zostania w przyszłości gospodarzem, ale ich nakłonić do słuchania wykładów rolniczych, które, istniejąc w Krakowie, dawać będą swym uczniom możność słuchania w Uniwersytecie Jagiellońskim innych naukowych wykładów; a jak wiadomo, słuchanie tychże po części jest istotnie, a po części ogółowi naszemu zdaje się być niezbędnem dla człowieka, mającego z czasem zająć wyższe społeczne stanowisko.

Hr. Potocki, reasumując objawione w ciągu dyskusyi myśli, podniósł, że zgromadzeni uznają potrzebę urządzenia takiego najwyższego naukowego instytutu rolniczego, gdzieby przyszli wielcy właściciele mogli zyskać istotnie naukowe podstawy dla swej przyszłej działalności. Chodzi tylko o formę przeprowadzenia, aby wytworzyć instytut, gdzieby cała potrzebna nauka udzieloną być mogła, a przy organizowaniu tem liczyć się trzeba z trudnościami i finansowej i prawnej natury. W szczegółową dyskusyę nie zapuszczała się też ankieta, ale w myśl wniosku hr. Mycielskiego, powierzono na propozycyę hr. Potockiego ułożenie odpowiedniego programu komisyi z 4 członków, którzy go mają następnie pełnej ankiecie przedłożyć. Do komisyi wybrano jednomyślnie pp. Bobrzynskiego, Janczewskiego Lubomęskiego i Rostafińskiego.

Rada Państwa.

(*CLXV posiedzenie Izby poselskiej.*)

† **Wiedeń**, 24 maja. (*Koresp. Gazety Lwowskiej*). Prezes, dr. Smolka, zagaja posiedzenie o godz. 10 min. 20. Izba dość licznie zebrana. Na ławie rządowej wszyscy Ministrowie.

Prezes oświadcza, że ze stenogramu przekonał się, iż pos. Lueger na wczorajszem posiedzeniu wieczornem podczas mowy pos. Exnera żądał przyzwania mowcy nie do porządku, lecz tylko do rzeczy, czego przy wielkim niespokoju (*głos z prawicy*: nie było niespokoju!) na krześle prezydyalnem nie można było dosłyszeć. Ponieważ mowa pos. Exnera — mówi prezes — już wygłoszona, przeto żądaniu pos. Luegera już zadość stać się nie może. Zresztą zarówno pos. Exner jak i pos. Lueger mówili niejedno, co do rzeczy nie należało. (*Wesołość*). Ale ponieważ pan Minister rolnictwa cofnął się był do mowy, wygłoszonej przez pos. Exnera przed kilkoma tygodniami, więc nie mogłem zabronić posłowi Exnerowi także cofnąć się do przedmiotu tejże mowy dawniejszej. (*Brawo! brawo!* z lewicy). Zresztą pos. Lueger wykroczył przeciw regulaminowi; wolno bowiem żądać przyzwania mowcy do rzeczy, wołając poprostu: „do rzeczy!“; ale nie wolno żądania tego motywować. (*Tak jest! tak jest! brawo! brawo!* z lewicy; *protesty* z prawicy).

Izba przystępuje do porządku dziennego.

Projekt rządowy o pomieszczeniu jeszcze w tegorocznym budżecie 20.000 złr. na odbudowanie dachu zgorzałego na laboratoryum chemicznem przy akademii technicznej we Lwowie, przyjęto stosownie do wniosku komisyi budżetowej bez zmiany w drugiem i zaraz także w trzeciem czytaniu.

Następuje dalszy ciąg rozpraw nad etatem Ministerstwa rolnictwa. Pod dyskusyę idzie tytuł: kultura krajowa, wydatków 3,059.520 zł., na które głównie składają się koszta regulacyi rzek niektórych, nieobjęte etatem Ministerstwa spraw wewnętrznych; dochodów 4900 zł.

Pos. Pollack powiada, że członkowie Niemcy nigdy już nie zasiądą w Radzie kultury krajowej na Czechy, a ztąd przeznaczona dla tej Rady kwota 14.000 złr. będzie pewnie użyta wyłącznie dla Czechów. Niemcy utworzyli osobny związek rolniczy, z którym Minister rolnictwa powinien się znosić. Gdy przed dziesięcioma laty zakładano Radę kultury krajowej, zjawił się na zgromadzeniu pos. Rieger i powitał panegirykiem panującego w niem ducha pojednawczości. Odtąd wszystko się zmieniło; duch pojednawczości ustąpił zaostrzonym waśniom, do czego przyczynił się Rząd teraźniejszy. Widzę, że pan prezes chwyta za dzwonek; wiem, że przyzwie mię do rzeczy. (Prezes: Proszę trzymać się rzeczy). Trzymam się rzeczy, a jeżeli mi zabroniono będzie wypowiedzieć, co mi na umotywowanie żądania mojego przytoczyć wypada, nie ustąpię, chyba przed przemocą. (*Wielka wesołość*). Mowca rozwodzi się szeroko o sprawach czeskich, a nakoniec wnosi rezolucyę z wezwaniem do Rządu, aby kwotę 14.000 zł. podzielił na Radę kultury krajowej i na centralny związek rolników niemieckich w Czechach. (*Huczne brawa z lewicy*). Rezolucya dostatecznie poparta.

P. Minister rolnictwa, hr. Falkenhayn: Szanowny preopinant twierdzi, że Rząd zakazał założenia centralnego związku rolników niemieckich w Czechach, a że mimo zakazu związek założony jest, więc poniósł rząd wielką klęskę. Muszę to sprostować, albowiem Rząd, t. j. ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministerstwem rolnictwa, właśnie dał konsens na założenie. Co się tyczy postulatu, żeby Rząd znosił się ze związkiem, odpowiadam co następuje: Wedle statutów Rady kultury krajowej jest ona na całe królestwo czeskie organem, z którym ministerstwo rolnictwa się znosi. W Radzie kultury krajowej są reprezentowane wszystkie większe towarzystwa, którą chcą tego i mają słuszne prawo do tego. Związkowi rolników niemieckich nikt nie przeszkadza przystąpić do Rady kultury krajowej i w ten sposób znaleść reprezentacyę swoich interesów wobec ministerstwa rolnictwa. Osobnych czynności z Radą kultury krajowej i osobnych ze związkiem centralnym, ministerstwo mieć nie może. (*Głośne protesty i głosy*: *A Tyrol! z lewicy*). W Tyrolu są dwie sekcye. (*Tego i my chcemy z lewicy*). Proszę nie przerywać mi. W Tyrolu zachodzą wcale inne okoliczności. W południowym Tyrolu jest inne gospodarstwo niż w północnym. W południowym są tylko bardzo drobne posiadłości, zagospodarowywane przez dzierżawców, *coloni*, w północnym natomiast gospodarstwa włościańskie. Tej różnicy w Czechach nie ma.

Przechodzę do sprawy rolniczych zakładów naukowych, o których antycypatywnie mówił wczoraj pos. Exner, choć należą dopiero do dzisiejszego przedmiotu obrad. Powiedział, że byłoby lepiej przekazać szkoły rolnicze kierownictwu Ministerstwa oświecenia, Jedna kategorya tych szkół, mianowicie rolnicze szkoły dopełniające, rzeczywiście ma być przeniesiona na etat Ministerstwa oświecenia. Co się tyczy innych rolniczych zakładów naukowych, sam także już poruszałem myśl przeniesienia ich do wydziału Ministerstwa oświecenia, nie jakobym kierownictwo uważał tam za lepsze niż w Ministerstwie rolnictwa, lecz dla tego, że zauważyłem, iż szkoły przemysłowe, odkąd z etatu Ministerstwa handlu są przeniesione na etat Ministerstwa oświecenia, są chętnie i lepiej dotowane przez Izbę; a pomyślałem sobie, że możeby tak było również co do szkół rolniczych, czego im naturalnie z całego serca życzę. Chwilowo inicyatywa moja pozostała jeszcze bez skutku.

Pos. Pscheiden przemawia za dostarczaniem kółkom włościańskim i towarzystwom rolniczym nasion i bydła do rozpłodu; podwyższona skutkiem tego kwota subwencyj w budżecie opłaci się przez podźwignienie rolnictwa i jego siły podatkowej.

Pos. Tausche uważa podział Rady kultury krajowej w Czechach w dzisiejszych okolicznościach za rzecz nieodzowną w interesie rolnictwa. O subwencyach skarbowych dla rolnictwa powiada, że nikt nie pojmie, dlaczego od roku 1881 nie podwyższono sumy ich w budżecie, skoro potrzeby rolnictwa w tym czasie ogromnie się wzmogły. Gani gospodarkę z funduszem melioracyjnym; Ministerstwo powinno samo ująć melioracye w swe ręce, zamiast czekać, dopóki się kto nie zgłosi o subwencyę z funduszu. Przy tej sposobności wywodzi, że technicy do budowli wodnych nie są bynajmniej *eo ipso* dobrymi technikami do melioracyj rolniczych, i żąda, aby w akademiach technicznych urządzono specyalną naukę tych melioracyj. Dla uprawy lnu w Austryi, przerabiającej 800 000 centnarów, nic się ze skarbu nie dzieje. Połowa lnu, i to właśnie do cieńszych wyrobów, sprowadzana jest z zagranicy. Ze wszystkiego widać, że p. Minister rolnictwa poszedł między tych, którzy oszczędzają na niewłaściwem miejscu. Nakoniec zaleca mowca stworzyć instytucyę komisarzy kultury krajowej na wzór instytucyi niemieckiej, którzy byliby pośrednikami między Ministerstwem a towarzystwami rolniczemi.

Pos. Fiszera bierze Rząd w obronę przeciw zarzutowi deput. Krzepka, jakoby Rząd winien był przesileniu rolniczemu, które nie ogranicza się przecież na Czechy, lecz obejmuje świat cały. Dalej zwalcza centralizm, jako przyczynę mnóstwa złego w rolnictwie, bo centralizm nie liczy się z odrębnemi właściwościami krajowemi. (*Tak jest!* z prawicy). Najlepiej byłoby przekazać wszystkie sprawy rolnicze Sejmom. (*Brawo! brawo!* z prawicy.). W obec wywodów Pollacka stwierdza mowca, że część Niemców, i to takich, o których niemieckiem usposobieniu wątpić nie można, pozostała w czeskiej Radzie kultury krajowej. Poseł Exner twierdził, że w austryackich szkołach rolniczych panuje chaotyczny stan rzeczy. Mowca ubolewa, że twierdzenie to wyszło z ust profesora akademii rolniczej, który niem dowodzi chyba nieznajomości austryackich szkół rolniczych. Co do czeskich przynajmniej, mowca stanowczo odpiera ów zarzut. Poseł Exner radził też pielęgnować w szkołach rolniczych ducha wolnomyślności. Nie wiem — odpowiada na to mowca — czy posłowi Exnerowi zdaje się, że wszyscy uczniowie szkół rolniczych są predestynowani na hofratów (*wesołość* na prawicy), ale to wiem, że uczniowie ci będą chłopami, a co najwięcej dzierżawcami; na cóż im ducha wolnomyślności? W szkołach rolniczych pielęgnować trzeba pierwiastek wychowawczy. Mowca zwraca się nakoniec do p. Ministra z prośbą, aby cofnął reskrypt tyczący się ograniczenia subwencyj dla zakładów rolniczych.

Tytuł kultury krajowej przyjęto.

Następuje tytuł: organa nadzorcze kultury krajowej, wydatków 334.573 złr., dochodów 6940 złr.

Poseł Posch wznawia żale na skupowanie pastwisk w Styryi przez możnych panów dla celów myśliwskich, z krzywdą dla bydła, jakoteż wszystkie znane już dostatecznie skargi na zaniedbanie stanu włościańskiego przez Rząd.

Komisarz rządowy, radca ministeryalny p. Rinaldini, oświadcza w sprawie wykonania ustawy o koncesyach, że rozporządzenia wykonawcze już wyszły, a przygotowywane są teraz instrukcye techniczne.

Pos. Nabergoj, dla braku szkoły rolniczej dla ludności słowiańskiej na terytoryum tryesteńskiem, żąda, aby dano jej przystęp do szkoły w Gorycyi.

Pos. Fryd. Süss uderza na p. Ministra rolnictwa za jego nieprzyjaźń ku przemysłowi i wywodzi, że rolnictwo tylko przez rozwój przemysłu zakwitnąć może.

Tytuł rzeczony przyjęto.

Następuje tytuł: władze górnicze, wydatków 195.040 zł. dochodów 1.760 zł.

Pos. Steiner żąda reformy ustawy górniczej i użala się na ciężkie, prawdziwie pustoszące własność rolników krzywdy, wyrządzane im w Czechach przez przedsiębiorstwa górnicze.

P. Minister rolnictwa, hr. Falkenhayn, odpowiada, że projekt nowej ustawy górniczej jest w Ministerstwie rolnictwa gotów; ale długo jeszcze potrwa, zanim będzie można wnieść go do Izby. Jest to jedna z najtrudniejszych materyj. Chodzi nietylko o to, żeby stworzyć rolnikom prawo, lecz i o to, żeby stworzyć je tak, aby szybko zeń skorzystać mogli; to zaś zawisło od całego austryackiego ustawodawstwa sądowniczego. Na zarzut dep. Süssa odpowiada pan Minister poprostu cytatem z wczorajszej mowy swojej, cytatem w tym duchu, że rolnicy nie powinni żądać przerzucenia wielkich ciężarów swych, choćby tylko w części, na przemysł; bo rolnictwo zawsze się ostoi, a przemysł upadły zatraca zarazem swój kapitał zakładowy. Taka jest — mówi pan Minister — moja nieprzyjaźń ku przemysłowi. Mowa pos. Süssa była oczywiście gotowa przed moją mową wczorajszą, a zacytowanego ustępu wcale nie czytał, żeby ją stosownie do niego poprawić. (*Wesołość* na prawicy). Wywody pos. Süssa są przeto już tylko anachronizmem. (*Brawo! brawo!* z prawicy).

Tytuł powyższy przyjęto, a bez dyskusyi uchwalono tytuł: górnicze zakłady naukowe, wydatków 90.340 zł., dochodów zł. 4510; tudzież dochodów z opłat górniczych w ilości 208.800 zł.

Następuje tytuł: stadniny skarbowe, wydatków 1,651.025 zł., dochodów 429.240 zł.

Pos. Abrahamowicz zwraca się do pana Ministra z żądaniem w sprawie zakazanego wywozu koni. Zakaz tyczy się koni wszelkiego gatunku, a więc i zbytkowych. Podania, wniesione w tym względzie do Rządu przez hodowców, albo wcale nie dostały się do załatwienia, albo odmownie są załatwione; tylko niektórzy handlarze mieli to szczęście, że pozwolono im konie wywozić. Ze względu na sytuacyę rolników, ze względu na nieużyteczność zakazu dla państwa, a szkodę dla rolników, prosi mowca pana Ministra, aby zarządził cofnięcie zakazu, lub aby postarał się przynajmniej o dozwolenie wywozu tych koni, których dla wojska wziąć nie można.

Tytuł rzeczony przyjęto i na tem przerwano obrady.

Koniec posiedzenia o godz. 3. — Następne wieczorem.

(*CLXVI posiedzenie Izby poselskiej.*)

† **Wiedeń**, 24 maja. (*Korespondencya Gazety Lwowskiej.*)

Prezes Smolka zagaja posiedzenie o godz. 7 min. 15 w obecności bardzo małej liczby posłów.

Na porządku dziennym dalszy ciąg obrad nad etatem Ministerstwa rolnictwa. Pod dyskusyę idzie tytuł: dobra i lasy skarbowe, wydatków 3,708.550 zł., dochodów 4,183.130 złr. Prezes daje głos pos. Proskowetzowi. — Pos. Tausche zapytuje, czy Izba dość licznie zebrana do uchwał. — Prezes odpowiada, że niedość jest posłów do uchwał, co atoli nie przeszkadza obradować. (*Protesty* z lewicy).

Pos. Proskowetz wytyka panu Ministrowi obojętność względem sprawy nowego podatku od cukru. Gdyby pan Minister pojmował swoją odpowiedzialność, nie byłby pozwolił odkładać sprawy. Przechodząc do właściwego tematu, ubolewa, że Rząd w Austryi tak spokojnie przypatruje się niszczeniu lasów prywatnych i skarbowych. Nakoniec przemawia za uwzględnieniem petycyi leśniczych rządowych o stanowisko godne ich wykształcenia.

Poseł Moscon wywodzi, jak potrzebne są lasy w przyrodzie ze względów klimatycznych i rolniczych; jak przeto baczyć trzeba na ich zachowanie i rozmnażanie. Dochód z lasów skarbowych radzi pomnażyć przez mniejszą produkcyę drzewa na opał, a większą drzewa porządkowego. Nakoniec mówi o potrzebie większej energii w zalesieniu wykarczowanych gór na Pobrzeżu.

Poseł Keil użala się na niedbałe wykonywanie policyi leśniczej w krajach alpejskich; szczegółowo o Salcburgii mówi, że tam wykarczowywanie gór nanowo szerzyć się zaczyna. Nabycie tartaku w Salcburgu na własność funduszu emerytalnego urzędników skarbowych dróg żelaznych nie jest w guście mowcy; radzi pozbyć się tego nabytku w interesie tartaków prywatnych.

Pan Minister rolnictwa, hr. Falkenhayn, odpowiada dr. Proskowetzowi, że petycya leśniczych rządowych będzie wziętą pod gruntowną i życzliwą rozwagę. Co do żądania deputowanego Moscona o większą energię w zalesieniu wykarczowanych gór na Pobrzeżu, oświadcza, że za czasu swojego urzędowania przeprowadził ustawy krajowe o zalesianiu gór we wszystkich trzech krajach pobrzeżnych, a w Krainie także. Niech to będzie ilustracyą do twierdzeń o bezczynności. Skutek ustaw ukaże się światu naturalnie dopiero po wielu latach. Co się tyczy tartaku w Salcburgu, sprawa ta nie obchodzi Ministra rolnictwa; ale nadmienić trzeba, że skarb musiał zakupić plac z tym tartakiem dla celów kolejowych, a utrzymywanie tartaku w ruchu nie jest przecież tworzeniem nowego przedsiębiorstwa, więc też o konkurencyi dla tartaków prywatnych mówić nie można. Krytyka małych dochodów z lasów przeocza ważny wydatek 236.000 zł. podatku serwitutowego, który państwo opłaca. Nakoniec skarżono się, że nie można eksploatować lasów racyonalnie, bo nie są urządzone. W budżecie tegorocznym jest pomieszczona na urządzenie lasów kwota pewna, a mianowicie już ostatnia. Skoro zaś przy 115.000 hektarów lasów kwota ta już jest ostatnią, widać ztąd, że większa część jest już urządzona. (*Brawo, z prawicy*).

Prezes stwierdza, że jest dostateczna do uchwał liczba posłów obecnych i poddaje tytuł pod głosowanie. — Tytuł przyjęto. Idzie nakoniec tytuł: skarbowe zakłady górnicze, wydatków 5,669.437 zł., dochodów 6,552.472 zł.

Pos. Siegmund powtarza tylko wywody pos. Steinera z dzisiejszego rannego posiedzenia.

Pos. Auspitz krytykuje formę budżetowania dochodów z zakładów górniczych.

Tytuł rzeczony przyjęto i na tem etat Ministerstwa rolnictwa załatwiony; tu też przerwano obrady.

Koniec posiedzenia o godzinie 9 min. 45. — Następne jutro, które dla urządzonego przez Koło polskie nabożeństwa żałobnego za duszę ś. p. Zyblikiewicza, zacznie się o pół godziny później niż zwykle.

Wypadki bułgarskie.

Dzienniki wiedeńskie donoszą, iż austro-węgierski urząd zagraniczny otrzymał już najnowszy okólnik W. Porty w sprawie bułgarskiej. W okólniku tym, który równocześnie został doręczony gabinetom innych także mocarstw, powiedziano, iż na Porcie,

jako zwierzchniczce, nie cięży wina za zajścia bułgarskie a zarazem wyrażono ubolewanie z powodu obecnego stanu sprawy bułgarskiej. Porta ponosi największe ciężary, gdyż jest zmuszoną utrzymywać na granicy wielkie wojska w obec niepewności, niezgody i niespodzianek. Porta odczuwa najbardziej ogólną obawę, żeby ewentualności bułgarskie pokoju nie naruszyły i pragnie załatwienia kwestyi wyboru księcia. W tym też celu czyniła Porta różne starania, ale główną w tem przeszkodą była opozycya bułgarska. W Porcie wydaje się koniecznie potrzebną wymiana zdań co do sposobu załatwienia kwestyi przedstawienia kandydatów na tron bułgarski.

Z Konstantynopola telegrafują, iż tamtejszy ambasador rossyjski domaga się odwołania z Sofii Riza baszy, zarzucając mu, że solidaryzuje się z regencyą i pomaga wbrew instrukcyom W. Porty do restauracyi księcia Aleksandra Battenberga.

Z Petersburga.

(Ograniczenie cudzoziemców. — Transport na Sybir. — Tegoroczne letnie rewie wojskowe).

Odnośnie do podanego wczoraj drogą telegraficzną ukazu w sprawie ograniczenia własności nieruchomej dla cudzoziemców, uzupełniamy je doniesieniem *Dniewnika Warsz.*, który pisze: Ministerstwo spraw wewnętrznych poleciło gubernatorom złożyć szczegóły o cudzoziemskich towarzystwach i spółkach, działających w państwie bez rządowego pozwolenia. W okólniku tym, na zasadzie otrzymanych w ministerstwie skarbu wiadomości, wyjaśniono, że w granicach państwa rozwija działalność cały szereg cudzoziemskich stowarzyszeń akcyjnych, niemających prawa do tego, i że w obec takiego naruszenia prawa, zarządzający ministeryum skarbu polecił izbom skarbowym, aby nie wydawały świadectw handlowych na imię cudzoziemskich spółek akcyjnych dopóty, dopóki spółki nie będą miały pozwolenia na prowadzenie swoich operacyj w państwie, a także aby nie wydawały świadectw poważnych na imię agentów tych towarzystw; przytem zarządzający ministerstwem skarbu uznał za konieczne chwycenie się właściwych środków w tej sprawie ze strony władz gubernialnych z tego zwłaszcza względu, że wiele podobnych towarzystw rozpoczęcie swoich czynności w Rossyi zwraca się do właściwych władz rządowych z prośbą o pozwolenie nabywania gruntów, fabryk, budynków gospodarskich i innych nieruchomości. Prócz tego w okólniku wyjaśniono, że w skutek porozumienia się ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu, sprawiedliwości, oraz spraw zagranicznych uznano, iż zawarte pomiędzy Rossyą a niektóremi innemi państwami deklaracye, stosujące się do wzajemnej ochrony praw towarzystw i spółek akcyjnych w niczem nie zmieniają ogólnych praw w tym przedmiocie i nie dają towarzystwom cudzoziemskim żadnych przywilejów w stosunku do towarzystw krajowych. Ze względu, że wedle obowiązujących w Rossyi przepisów prawa żadne towarzystwo akcyjne w Rossyi nie może być zatwierdzonem i nie może rozpoczynać swych działań w państwie w szczególności w tym względzie pozwolenia po rozpatrzeniu poprzedniem ustawy towarzystwa we właściwem ministerstwie i komitecie ministrów lub w radzie państwa. Każde cudzoziemskie towarzystwo akcyjne, zatwierdzone prawnie za granicą, może uzyskać prawo prowadzenia swych operacyj w Rossyi nie inaczej wszakże, tylko z zachowaniem tegoż warunku, t. j. po rozpatrzeniu poprzedniem i potwierdzeniu przez rząd rossyjski tej ustawy, którą będzie się towarzystwo rządziło przy swych czynnościach w Rossyi. Wiadomości, jakich zażądał od władz gubernialnych, powinny obejmować: w jakich mianowicie miejscach danej gubernii, w jakich warunkach miejscowych, w jakiej gałęzi przemysłu i w jakich rozmiarach, względnie do ilości wyrobów i liczby robotników, działają cudzoziemskie towarzystwa, kompanie i spółki wyżej wymienionym przepisom prawa, również też, kto w każdym danym wypadku pozwolił im budować i utrzymywać tego rodzaju zakłady przemysłowe".

Syb. Wiest. donosi, iż transport skazanych na wygnanie na Sybir i do robót ciężkich rozpoczął się już. Liczba wygnańców ma wynosić t. r. 16.000 ludzi.

O tegorocznych manewrach wojskowych letnich w Rossyi, donosi *Now. Wremia*: Ćwiczenia obozowe będą b. r. o kilka tygodni krótsze niż zazwyczaj, w guberniach: Wileńskiej, Warszawskiej, Kijowskiej i Odeskiej będą nawet manewry w lecie przerwane, a żołnierze rozpuszczeni do robót w polu. Większe skoncentrowana jazdy mają się odbyć w 14tu punktach a z tych, w gubernii Wileńskiej w 3 punktach, zaś w gubernii Warszawskiej w 4 punktach. W gubernii Kijowskiej nie odbędą się w tym roku żadne manewra jazdy. Manewra wojsk mieszanych rodzajów broni odbędą się w 51 miejscach, największe w Petersburgu, Wilnie, Warszawie i Moskwie. Car będzie obecnym na manewrach w Krasnoje Sieło. Udział oficerów cudzoziemskich został tego roku zaniechany.

Przesilenie ministeryalne we Francyi.

Od upadku rządów Napoleona III, od roku 1870, a zatem od proklamowania we Francyi republiki, w ciągu lat skończonych szesnastu, było we Francyi 21 przesileń gabinetowych. Obalony w dniu 17 b. m. gabinet Gobleta był dwudziestym pierwszym, a chociaż urzędował tylko sześć miesięcy, istnienie jego nie było najkrótszem, jak świadczy wykaz ministerstw począwszy od roku 1870. Przeciętnie utrzymało się każde z ministerstw republikańskich mniej więcej rok lub 10 miesięcy, a prawdziwie fenomenalną trwałość miał gabinet Ferryego, który przetrwał wśród najnieprzyjaźniejszych niekiedy stosunków i opozycyi w Izbie dwa lata i miesiąc jeden. Ministerstwa inne, zaczynając od pierwszych chwil repobliki ponapoleońskiej, urzędowały: Juliusza Favre w r. 1870 od września do września 1871, rok jeden; Dufaure'a od września 1871 do maja 1873, jeden rok i 8 miesięcy; księcia de Broglie do maja 1874, rok jeden; Generała Cissey do marca 1875, dziesięć miesięcy; Buffela do marca 1876, rok jeden; Dufaure'a do grudnia 1876, dziewięć miesięcy; Juliusza Simon do maja 1877, sześć miesięcy; księcia de Broglie ponownie do listopada 1877, sześć miesięcy; generała Rochebuet od grudnia tegoż roku tylko jeden miesiąc; Dufaure'a po raz trzeci do lutego 1879, rok jeden i 2 miesiące; Waddingtona do grudnia tegoż roku, 10 miesięcy; Freycineta do września 1880 r., dziewięć miesięcy; Ferryego do listopada 1881 r., jeden rok i dwa miesiące, po raz pierwszy; Gambetty do stycznia 1882 r., dwa miesiące; Freycineta po raz drugi do lipca tegoż roku, sześć miesięcy; Duclerca do stycznia 1883, sześć miesięcy; Fallières'a do lutego 1883, jeden miesiąc; Ferryego po raz drugi do marca 1885, czyli najdłuższy żywot ministersta, dwa lata i jeden miesiąc; Brissona do końca grudnia 1885 r., dziewięć miesięcy; Freycineta ponownie do pierwszych dni grudnia 1886 r., jedenaście miesiący; i nakoniec Gobleta od 10 grudnia 1886 r. do 17 maja 1887, czyli sześć miesięcy i tydzień. Od chwili przesilenia najświeższego rozpoczął się drugi tydzień, ale o zakończeniu jego dotychczas nic pewnego nie donoszą z Paryża. Wiadomości o rokowaniach pomiędzy stronnictwami podają rozmaite prawdopodobne kombinacye, ale nic pewnego. Stronnictwa w Izbie mają tak sprzeczne programy, a przytem tyle objawia się antagonizmów, że prawdopodobnie i nowy gabinet będzie jedynie kombinacyą tymczasową.

KRONIKA

= **Najjaśniejszy Pan** raczył najmiłościwiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły zarządowi towarzystwa pomocy naukowej we Lwowie, zapomogi w kwocie 200 zł.

— **Z c. k. Dyrekcyi kolei** państwowych odbieramy pod d. 25 bm., nałępujące pismo: Z powodu oberwania się skały pomiędzy stacyami Uherce i Lisko-Łukawica na kolei węgiersko-galicyjskiej, ruch pociągów kolei państwowej doznał przerwy, która prawdopodobnie potrwa około 5 dni. Tymczasowo przez pierwsze dwa dni mogą podróżni pomiędzy stacyami Uherce i Lisko-Łukawica na własny koszt furmankami przejeżdżać, a pociągi na nich czekać będą. Po dwóch dniach przesiadanie się podróżnych z pociągu na pociąg, na miejscu przeszkody, będzie możliwem.

— **Na dochód** kolonii wakacyjnej, odbędzie się w sali kasyna miejskiego, we czwartek, d. 26 b. m., przedstawienie amatorskie. W program wchodzą następujące utwory: *Lorenzo i Jessyka*, fraszka sceniczna w jednym akcie Łucyana Kwiecińskiego i *Okrężne* komedya w 2 aktach ze spiewami i tańcami J. Korzeniowskiego. Muzyka wojskowa 95 pułku. Biletów nabyć można: w handlu pp. Krimera i Bromilskiego, w księgarni pp. Seyfahrta i Czajkowskiego, w cukierni p. Kosteckiego, w tow. pedagogicznem, ul. Pańska l. 9, i w dzień przedstawienia przy kasie. Początek o godz. w pół do 8 wieczór. Nie wątpimy, że szlachetny cel, niesienia pomocy biednej dziatwie, zgromadzi do sali kasyna liczną publiczność.

— **„Swiatło"**, prawdziwe ludowe i nie dla spekulacyi wydawane pismo illustrowane, wychodzi od stycznia br. staraniem wydawnictwa „Katolika", w miejscowości Bytom-Rozbark (Beuthen-Rossberg O.-S.) Użyteczne to czasopismo polecamy szan. czytelnikom.

— **Na poczcie lwowskiej** nadano w miesiącu kwietniu 1887 r. 201.563 listów prywatnych niepoleconych (między temi 6.450 do adresatów w miejscu); 45.546 kart korespondencyjnych; 9.893 posyłek pod opaską; 8.524 posyłek z próbkami; 147.232 egzemplarzy gazet; 77.356 listów urzędowych; 41.247 listów poleconych; 11.900 przekazów na kwotę 345.839 zł. 27 ct.; 41.725 posyłek wartościowych (między temi 8.312 za pobraniem w kwocie 105.712 zł. 5 ct.) Ogółem nadano 584.986 posyłek, zatem o 5.798 więcej, niż w kwietniu 1886 r. Nadeszło zaś do Lwowa: 161.832 listów prywatnych, niepoleconych; 37 212 kart korespondencyjnych; 8.356 posyłek pod opaską; 5.825 posyłek z próbkami; 32.712 egzemplarzy gazet; 38.256 listów urzędowych; 29.173 listów poleconych; 23.924 przekazów na kwotę 421.927 zł. 15 ct.; 34.815 posyłek wartościowych (między temi 9.156 za pobraniem w kwocie 89.457 zł 99 ct.) Ogółem 372 105 przesyłek, zatem o 3.140 więcej niż w kwietniu 1886 roku.

— **Stan powietrza.** Barometr opada. — Prognoza na dobę następującą od godziny 12 w południe dnia 26 b. m., według spostrzeżeń stacyi c. k. Szkoły politechnicznej: Wiatr o niepewnym kierunku, średnia temperatura doby około 16°C, stan nieba zmienny, powietrze więcej niż miernie wilgotne i skłonne do burzy, deszcz chwilowy.

Najniższa temperatura była dziś w nocy i wynosiła 13·0°C.

Stan barometru, zredukowany na poziom morza, był dziś o 9 rano 760 mm.

— **Wybór uzupełniający** jednego członka Rady powiatowej w Rudkach, z grupy większej posiadłości, rozpisany został na dzień 21 czerwca bieżącego roku. Wybór ten odbędzie się w mieście powiatowem, o godzinie i w lokalnościach, wskazanych w kartach legitymacyjnych, które doręczy wyborcom c. k. starostwo.

— **Technicy wiedeńscy w Krakowie.** Czytamy w *Czasie:* Słuchacze V roku inżynieryi politechniki wiedeńskiej w liczbie 21 przybyli w sobotę o godz. 5¼ do Krakowa pod przewodnictwem znakomitych profesorów pp. Rebhanna i Rżihy, oraz 4 asystentów. Na dworcu kolei powitał przybyłych radca namiestnictwa, pan Matula, dyrektor budownictwa miejskiego p. Niedziałkowski, p. Szczepaniak i pewna część członków krakowskiego towarzystwa technicznego. Goście zamieszkali w Grand Hotel i w hotelu Europejskim. Wieczorem w sobotę odbyło się wspólne zebranie. W niedzielę zwiedzili goście skarbiec katedry na Wawelu, kościół N. P. Maryi i Muzeum Czartoryskich, które uzyskało wyrazy podziwienia dla nagromadzonych skarbów. Po obiedzie w hotelu Kleina udali się goście na Mogiłę Kościuszki i na Bielany. W pustelni u Kamedułów doznali serdecznego przyjęcia ze strony zakonników; na Woli zgotował przyjęcie komitet zajmujący się gośćmi. Wieczorem w niedzielę odbyło się drugie zebranie towarzyskie. W poniedziałek goście z wieży ratuszowej przypatrywali się orszakowi pogrzebowemu ś. p. Zyblikiewicza. O godz. 11½ udali się do Wieliczki, gdzie z polecenia JE. p. Ministra skarbu Dunajewskiego pokazano im podziemia w całej ich wspaniałości. Wieczorem podejmowali gości w restauracyi Streita urzędnicy budującej się kolei obwodowej. Wczoraj słuchacze politechniki wiedeńskiej udali się na strażnicę, gdzie odbyły się próby ćwiczeń, potem obejrzeli park i maszynę Talarda, walec parowy, rzeźnię miejską, poczem udali się na Podgórze do młynów parowych p. Barucha, zwiedzili też budowę linii obwodowej. Wieczór odbyła się uczta pożegnalna w hotelu Kleina. Dziś zaś rano nastąpił odjazd.

— **Podejrzana własność.** C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zakwestyonował u Scheindli Edelman, której mąż wraz ze swymi towarzyszami pozostaje już od dłuższego czasu w śledztwie za liczne rabunki, w Rossyi i w Galicyi dokonane, następujące przedmioty, których właściciele nie są dotąd wiadomi: cztery pary złotych brylantowych kólczyków; wisiorki, z których jedne są kształtu piramidy, inne są ozdobione jednym dużym a do okoła tegoż 16 brylancikami, z których na jednym kólczyku braknie 5, a na drugim dwa; 6 mniejszych i tyleż większych srebrnych łyżeczek pozłacanych, znaczonych po większej części C. K. A. — B. A. i A. K., A. K./1881 84, — A. K/1881 48, i A. K/1879 48, z biało emaliowanemi rączkami; sześć srebrnych pozłacanych łyżek, z karbowanemi rączkami, z których trzy znaczone są C. A. C a reszta O. A. M., zaś na wszystkich jest napis „bez soły bez chliba — połomyna obida" i znaczek A K./1881 84; złoty łańcuszek na szyję z krągłą skówką i dwoma złotemi kutasikami, na główkach emaliowanemi, a drugi łańcuszek z krągłą skówką; srebrny, kryty zegarek remontoir ankier na 15 kamieni, fabryki „Watsch et Comp." New-York nr. 19407, z pozłacanym i niebiesko emaliowanym kluczykiem; drugi taki zegarek nr. 11661, fabryki Tomasa, z bronzowym łańcuszkiem, a trzeci fabryki „Robert Roskel, Liwerpol" nr. 41971, na 15 kamieni; parę dużych srebrnych lichtarzy z pozłacanemi podstawkami i jeden duży srebrny lichtarz.

= **Przejechanie.** Wczoraj wieczór prywatny woźnica, Adam Trutino, przejechał ośmioletniego Mojżesza Brotan na placu zbożowym. Chłopczyk odniósł tak mocne obrażenie ciała, że musiano go odwieść do szpitala. Przestępcę oddano do sądu.

= **Kradzież.** W Złoczowie skradł niewiadomy dotąd sprawca dnia 15 b. m. Maksowi Zuckerkandlowi z zamkniętego pomieszkania złoty damski, kryty zegarek, ozdobiony na kopertach dyamencikami, niebiesko emaliowany, wartości 45 zł.; srebrną podwójną solniczkę z okrągłą rączką, wartości 15 zł.; talerzyk z chińskiego srebra i zimowe spodnie kamgarnowe w czarne i niebieskie paski.

— **Zapiski policyjne.** Skradziono konewkę blaszaną; 10 klamer żelaznych, ankry i trzy żelazne łopaty. — Zgubiono 10 dukatów, owiniętych w papier, na ul. Hetmańskiej; zł. sylwetkę formy książeczki, znaczoną H. K., wart. 15 zł.; zł. broszę o dwóch pałeczkach, połączonych trzecią pałeczką przez środek, war. 8 zł. dnia 19 bm.; torebkę skórzaną z napisem kupieckiej firmy maszyn do szycia Neidlingera, z wekslami i dokumentami; zastawniczą kartkę banku kredytowego l. 1769, na piątą część losu z r. 1860, ser. 16804 nr. 3, zastawionego od r. 1878. — Znaleziono zastawniczą kartkę banku ruskiego z dnia 14 bm., l. 02945, na dwie zł. obrączki, za 4 zł. zastawione; czarną włóczkową chustkę z frenzlami, na ul. Kaźmierzowskiej. — Zakwestyonowano dziś rano na Stryjskiej rogatce u Wojciecha Drelichowskiego, rolnika z Sokolnik, i zarobnika Wojciecha Szydełko, który nazwał się także Skibińskim, sześć kur, moździerz mosiężny z żelaznym tłuczkiem i nakaz płatniczy urzędowy, na imię Karola Panasiewicza z Sichowa opiewający.

— **Wystawa krajowa.** Przedwczoraj ukonstytuowała się komisya loteryjna, wybierając przewodniczącym p. Alberta Mendelsburga. Komisya uchwaliła przedewszystkiem wnieść podanie do ministerstwa skarbu o pozwolenie na urządzenie loteryi. Obecny na posiedzeniu dyrektor wystawy dr. F. Jakubowski oznajmił, że towarzystwo św. Wincentego à Paulo przyrzeka swoją pomoc w rozprzedaży losów, co komisya z przyjemnością przyjęła do wiadomości.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Krakowie, artysta malarz Bogumił Gąsiorowski, urodzony r. 1819; w Warszawie, oficer wojsk polskich z r. 1831, Jan Nep. Chmielewski, w 82 roku życia; w Paryżu, pani Matylda z Rozenów Godebska, żona znanego rzeźbiarza, czynna w swoim czasie przy założeniu tanich kuchni warszawskich, których pierwszą została dyrektorką, jak niemniej gorliwa opiekunka polepszenia losu ubogich szwaczek; w Wiedniu, członek Izby panów Rady państwa, Antoni hr. Goëss c. k. tajny radca, b. naczelnik rządu krajowego w Karyntyi, licząc lat 71; w Pradze, słynny lekarz dr. Józef Hamernik, uczeń Skody i Rokitańskiego, przeżywszy lat 77. — W Paryżu zakończył w tych dniach życie profesor i dziekan wydziału medycznego, dr. Vulpian, słynny patolog, urodzony r. 1825. Przed dwoma laty, podczas cholery w Marsylii i Tulonie stał on na czele komisyi, mającej zbadać charakter i przyczyny epidemii. W r. 1869 został mianowany profesorem anatomii patologicznej, pomimo zaniesionej znów przed senat akademicki skargi, iż szerzy zgubne doktryny. Od r. 1872 wykładał patologię porównawczą i doświadczalną. W r. 1876 został członkiem Akademii.

— **Morderstwo.** W Butynie, pow. żółkiewskim, zamordował, jak się zdaje, Panko Dacyk swą młodą żonę Marunię, w d. 22 kwietnia br. Śledztwo sądowe w toku.

— **Pożary.** W Zielonie pow. Nadwórniańskim, zgorzała chata Iwana Tokaruka a w niej 3½ letni syn właściciela; — w Olszynach pow. leżajskim, zgorzało 6 domostw włościańskich; — w Babinie, pow. samborskim, spaliło się ośm domostw włościańskich; — w Żołobku, pow. liskim dwa domostwa włościańskie, przez złośliwe podpalenie; — w Ostalce, pow. tarnopolskim 8 domostw włościańskich; — w Ostrowie, pow. kamioneckim, jedenaście domów włościańskich i 13 budynków gospodarskich z zapasami zboża. Ogień powstał przez nieostrożność przy obkadzaniu bydła ziołami.

— **Dzieciobójstwo.** W Duńkowicach, powiecie przemyskim, utopiła niezamężna Pazia Dziadyk swe świeżo narodzone dziecię w tamtejszym stawie. Oddano ją władzy sądowej.

— **Na śmierć zapił się** włościanin Michał Mendecki z Huty Drohobyckiej, w powiecie Brzozowskim, po wypiciu litra wódki w karczmie Lejby Löfflera w Ostrowie, który został pociągniętym do odpowiedzialności na mocy ustawy z 19 lipca 1877.

— **Utonęli:** w Czeremoszu dwuletnia córka Zofii Skotiuk, w Jabłonicy, pow. kossowskim przez nieostrożność pijanej matki; 4-letni syn Antoniego Sikory w zbiorniku gnojówki w Kamieniu, pow. niskim, również przez nieostrożność matki; — skutkiem zawalenia się kładki na rzece Prucie utonęli Iwan Weksiuk i Marya Marczuk z Dory, w pow. nadwórniańskim; — przy przemycaniu tytoniu do Rossyi przez rzekę Zbrucz, utonęli skutkiem nieostrożności Józef Mironiuk i Jan Kłapouszczak ze Skały, pow. borszczowskiego.

— **Śmierć samobójczą** przez powieszenie zadali sobie włościanin Mikołaj Kowal z Gajów powiatu brodzkiego; włościanin Mik.

Olejnik z Kłodna, powiatu żółkiewskiego i żebrak Symko Melnik, w areszcie gminnym w Kopyczyńcach, powiecie husiatyńskim.

— **Wypadek.** Pisarz dworski, Władysław Krzyżanowski, w Grębowie, powiecie tarnopolskim, włożył podczas młócenia zboża przez nieostrożność jedną nogę pomiędzy cepy młocarni, które mu ją zgruchotały a w następstwie spowodowały jego śmierć.

— **Wyrodna matka.** W Magierowie, powiecie rawskim, udusiła jakaś niewyśledzona dotąd kobieta świeżo narodzone dziecię płci męskiej, ukryła je w garnku i wstawiła w krzaki przydrożne. Dochodzenie karne jest w toku.

— **Zamachu morderczego** na swoim własnym ojcu dopuścił się Piotr Urda, mieszkaniec Muszyny w powiecie nowosądeckim. Powodem czynu było nieznaczne poróżnienie się ojca z synem. Sprawca został uwięziony i przyznał się do czynu.

— **Morderstwo** przez uduszenie zostało wykonanem przez niewyśledzonego dotąd sprawcę na włościaninie Piotrze Artymowiczu, w Lublińcu, powiatu cieszanowskiego.

— **Ciężkich obrażeń ciała** doznał uczeń szewski z Bortnik, powiatu bóbreckiego, który z pustoty usiłował zaczepić się przejeżdżającego przez stacyę pociągu towarowego.

— **Zagadkowa choroba.** Z Petersburga donoszą: W celu zbadania choroby szczególnych wrzodów, na które zapadało od r. 1884 aż 90 pr. wojska generała Komarowa w dolinie Murghab, w kraju zakaukazkim, wysłano tam komisyę lekarską pod przewodnictwem dra Rapszewskiego. Lekarze są zdania, iż przyczyną choroby są bakterye.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych przy placu św. Ducha l. 10, otwartą jest codziennie od godziny 11 rano do 7 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Rada miasta Lwowa.

(Posiedzenie z dnia 25. maja.)

Prezydent, p. Mochnacki, otwierając posiedzenie daje naprzód wyraz ubolewania nad stratą, którą poniosło miasto przez śmierć byłego wiceprezydenta dr. Millereta, a następnie oznajmia, co zarządził w imieniu Reprezentacyi w celu złożenia hołdu pamięci byłego marszałka, dr. Zyblikiewicza. Radni wysłuchali przemówienia tego powstawszy z miejsc, aprobując jednogłośnie zarządzenia p. prezydenta.

Z porządku dziennego referuje radny p. Janowski o wnioskach co do przesklepienia Pełtwi od figury św. Michała do hotelu angielskiego. Na podstawie projektu, wypracowanego przez urząd budowniczy i wniosków sekcyi III i II, uchwala Rada bez dyskusyi:

1. zatwierdzić przedstawiony projekt zasklepienia dalszej części Pełtwi od figury św. Michała do placu Gołuchowskich, wedle alternatywy trzeciej przez komisyę proponowanej, t. j. (koszt zasklepienia 1go metra bieżącego wynosiłby 260 złr. 50 ct.).

2. Rada postanawia, iż roboty odnośne wykonane być mają w roku bieżącym, począwszy od figury św. Michała aż do hotelu angielskiego, o ile na to pora dozwoli, przyczem także wykonane być ma uporządkowanie dna Pełtwi od tej figury ku ulicy Akademickiej.

3. Na cele wykonania tych robót, przeznacza się przedewszystkiem kredyt preliminowany w rubryce XXII. 2, w kwocie 30.000 złr., niedostająca zaś na dalsze wydatki kwota pokrytą być ma w miarę potrzeby z kredytu rubryki XXXII. 3, w ten sposób, iż o ile roboty około przesklepienia Pełtwi postąpią w roku 1887 po za ulicę Sykstuską, a nie znajdą pokrycia w rubryce XXII. 2, będą mogły być zapłaconemi z wymienionej dopiero rubryki XXXII. 3.

4. Rada przyjmuje najkorzystniejszą ofertę p. Wacława Ibiańskiego na wykonanie robót betonowych i innych przy zasklepieniu Pełtwy i wyposadzkowaniu jej dna i zażąda od oferenta podpisania formalnej deklaracyi, podobnie jak w roku ubiegłym, zastępującej miejsce kontraktu, a to na zasadzie oferty z dnia 7 maja 1887 r. i warunków administracyjno-technicznych, z zastrzeżeniem, iż do tych robót używać ma cementu groszowickiego, jako już wypróbowanej dobroci i wytrwałości.

5. Rada postanawia, iż wykonanie powyższych robót rozpocząć się ma niezwłocznie, a to pod kierownictwem miejskiego urzędu budowniczego i pod dozorem wybranej już komisyi specyalnej, wzmocnionej delegatem sekcyi finansowej (II) i sanitarnej (IV), która pod przewodnictwem Wgo Prezydenta miasta będzie miała upoważnienie do całkowitego przeprowadzenia budowy, asygnowania należności i ewentualnego zawierania nowych umów, tyczących się tej budowy, bez dalszego odnoszenia się.

Członkami komisyi sekcyi III. są pp. Gall, Gołąb, Kuźniewicz, Janowski, Rudkowski, Syroczyński, Świsterski i Zacharyewicz.

W sprawie zabezpieczenia dalszego najmu lokalności dla szkoły wydziałowej żeńskiej, uchwala Rada przedłużyć kontrakt z p. Baurowiczem na lat trzy.

Zwierzchności zboru izraelickiego, w sprawie lokacyi funduszu żelaznego ubogich, pozwala Rada, na odbiór tegoż funduszu z kasy oszczędności i lokowania w 5-prc. listach hipotecznych.

Rada odrzuca rekurs p. Stipala, właściciela ujeżdżalni koło klasztoru Karmelitów, który remonstrował przeciw odmowie, niedopuszczającej mu przerobić ujeżdżalni na cyrk. Rada ze względu na bezpieczeństwo, nie pozwala na cyrk w miejscu wspomnionem, a także i względy moralne nie pozwalają na to, żeby w bezpośredniem sąsiedztwie kościoła znajdował się cyrk.

Nad wnioskiem o przyznanie dodatku kierownikowi szkoły im. św. Zofii wywiązała się nieco dłuższa dyskusya. Radny, dr. Ciesielski, podawał wniosek, ażeby dać remuneracyę, ale nie dodatek stały, szkoła ta bowiem powinna być utrzymana jako filialna. Radny, pan Niemczynowski, twierdził, że nie jest to szkółka, ale szkoła, w której obecnie pobiera naukę 150 dzieci płci obojej. Obstaje przy wniosku sekcyi, ażeby nie remuneracyę, nie dar z łaski, ale dodatek uchwalić. Radny, p. Krasucki, przemawia równie za dodatkiem, a w końcu, gdy referent, dr. Gerstman, stwierdza, że szkoła nie jest filialną, radny pan Ciesielski cofa swój wniosek, i Rada, zgodnie z wnioskiem sekcyi, uchwala dodatek roczny każdemu z kierowników szkoły im. św. Zofii w kwocie 100 zł.

Sprawę budowy teatru letniego odroczono z powodu, że sekcya odnośna nie miała jeszcze czasu przygotować wniosku motywowanego.

Nakoniec, po wyczerpaniu porządku dziennego, pan Prezydent zawiadamia, że komitet, zajmujący się przygotowaniami do przyjęcia Jego Ces. i Król. Wysokości, Najdostojn. Arcyksięcia, już się ukonstytuował, i uchwalił utworzyć pięć oddzielnych komitetów, a mianowicie: dekoracyjny, festynowy, pochodowy, serenadowy i straży obywatelskiej.

GOSPODARSTWO I HANDEL

— **Towarzystwo handlu skór** we Lwowie, stowarzyszenie zaregestrowane z nieograniczoną poręką, odbyło niedawno Walne Zgromadzenie w lokalu lwowskiego Towarzystwa zaliczkowego, pod przewodnictwem przezesa Rady Nadzorczej, dr. Alfreda Zgórskiego.

Prezes, zagaiwszy zgromadzenie, zaznaczył w swem przemówieniu z okazyi dziesięcioletniej rocznicy założenia Towarzystwa, iż istnienie jego jest z pożytkiem nietylko dla członków, ale też i dla kraju, zwłaszcza naszego, który pod względem ekonomicznym jest bardzo upośledzony, i że pożądanem jest, by więcej towarzystw takich tworzyło się w kraju, byle rozumnie i uczciwie prowadzone były.

Dyrektor, p. Adolf Alexandrowicz odczytał następnie sprawozdanie dyrekcyi i bilans za rok 1886, za który po dłuższej dyskusyi, na wniosek p. Józefa Czernickiego, członka Rady nadzorczej, zgromadzenie jednogłośnie Dyrekcyi absolutoryum udzieliło

Czysty zysk za rok 1886, wynoszący 858 zł. 60 ct. uchwalono rozdzielić:

1) 6 pr. dywidendy od uprawnionych udziałów od kwoty 5.561 zł., zł. 333 ct. 66 2) $^{70}/_{100}$ pr. superdywidendy od kwoty zakup-. na członkom 43·326, zł. 303 zł. 28 ct 3) na tantyemy 162 zł. 74 ct. 4) resztę zaś 58 zł. 92 ct., ponieważ fundusz rezerwowy dosięgnął już statutem przepisane 20 pr. wpłaconych udziałów, przenosi się na rachunek funduszu na pokrycie wątpliwych wierzytelności.

W końcu zgromadzenie przez powstanie wyraziło wdzięczność swą dla prezesa Rady nadzorczej, dr. Alfreda Zgórskiego, który od założenia towarzystwa, dotychczas jako członek Rady nadzorczej i komisyi kontrolującej swą radą zawsze w pomoc mu przychodził.

*** **Targ zbożowy.***) Dnia 26go maja 1887 r.

Lwów, pszenica 8·20 do 8·75, żyto 5·25 do 5·95, jęczmień 4·— do 7·—, owies 4·— do 4·75, groch 4.75 do 7·—, wyka 3·80 do 4·50, rzepak —·— do —·—, lnianka —·— do ——, koniczyna czerwona 25·— do 44·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka 48·— do 60·—.

Tarnopol, pszenica 8·10 do 8·60, żyto 5·—, do 5·50, jęczmień browarny —·— do 6·70, owies 4·— do 4·50, groch 4·50 do 7·—, wyka 3·85, do 4·40 rzepak n. —·—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 22·— do 42·—, koniczyna biała 40·— do 48·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Podwołoczyska, pszenica 8·— do 8·45 żyto 5·— do 5·40, jęczmień 4·— do 6·70 owies 3·70 do 4·50, groch 4·25 do 6·50, wyka 3·50 do 4·50, rzepak n. 9·— do 9·—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 22·—, do 40·—, koniczyna biała 37·— do 50·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Jarosław, pszenica 8·50 do 8·90, żyto 5·50 do 6·—, jęczmień 4·25 do 7·25, owies 4·10 do 4·50, groch 4·75 do 7·—, wyka 4·— do 4·75, rzepak n. 9·— do —.—, lnianka —.— do —:—, koniczyna czerwona 25·— do 40·—, koniczyna biała 40·— do 55·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Wszystko za 100 kilo neto bez worka.

Chmiel od 3·— do 30·— zł. za 56 kilo loco Lwów nominalnie.

Okowita gotowa za 10.000 liter prc. loco Lwów 22·75 do 24·25 zł.

Zniżka na całej linji, usposobienie mdłe

*) Przedruk wzbroniony.

OSTATNIA POCZTA

Najd. Cesarzewicz Rudolf udzielił przedwczoraj po południu posłuchania nuncyuszowi papieskiemu msgr. Galimbertiemu.

Królowa duńska, przebywająca u swej córki, księżnej Cumberland, rewizytowała przedwczoraj Najd. Arcyksięcia Karola Ludwika i Najd. Arcyksiężnę Maryę Teresę.

Najd. Arcyksiążę Ludwik Wiktor złożył wizytę hrabiemu i hrabinie Bardi.

Od ochmistrza Dworu Jego Ces. i Król. Wysokości Następcy Tronu Najdost. Arcyksięcia Rudolfa, otrzymał komitet Wystawy krajowej w Krakowie dnia 25 b. m. następujące pismo:

„Jego Ces. i Król. Wysokość Najdost. Następca Tronu, przyjmuje z całą gotowością protektorat nad krajową wystawą w Krakowie, i wyraża zarazem swoje najgorętsze życzenie, ażeby to przedsięwzięcie dla dalszego rozwoju przemysłu i rękodzieł w Galicyi jak najlepszym skutkiem uwieńczone zostało.

Z Najwyższego polecenia mam zaszczyt, w odpowiedzi na wniesioną dnia 15 b. m. petycyę, zawiadomić szanowny komitet krajowej Wystawy o tem Najwyższem postanowieniu Jego Cesarskiej Wysokości.

Laxenburg, 22 maja 1887 r.

Bombelles.“

W sprawie zakończenia wiosennego okresu obrad Rady państwa pisze *Presse*:

„Dnia 24 b. m. odbyła się w prezydyum Izby poselskiej ponowna narada przewodniczących klubów, na której omawiano rozkład pracy na tych parę dni, w których Izba poselska będzie jeszcze zebraną. Jako rzecz zdecydowaną przyjąć można, że w piątek wieczór odbędzie się ostatnie posiedzenie; nie powzięto jednak stanowczej uchwały, co ma być jeszcze w tym czasie załatwione. Ze strony lewicy energicznie domagano się w toku konferencyi, żeby oprócz ustawy o kolejach lokalnych przyszły jeszcze pod obrady: nowela do ustawy o pocztowych kasach oszczędności i ustawa o katechetach, wszakże nie jest to możliwe, ponieważ rozprawa budżetowa nie skończy się przed czwartkiem. Dr. Smolka wprawdzie oświadczył, że gotów jest posiedzenia wieczorne i po północy przeciągać, ale i w takim razie ustawa o pocztowych kasach oszczędności i o katechetach tylko przy największej wstrzemięźliwości mowców mogłaby być uchwalona. Prezydent w każdym razie, tak te ustawy jak i inne mniejsze, do których przygotowano już sprawozdania, weźmie na porządek dzienny — co z nich da się załatwić, okaże się w toku obrad“.

Presse dowiaduje się, iż rozporządzenia wykonawcze i instrukcye do ogłoszonej już noweli cłowej ukażą się w dniu dzisiejszym.

Na wczorajszem posiedzeniu sejmu kroackiego odczytał Ban Najw. reskrypt królewski, mocą którego sejm został zamknięty. Reskrypt podnosi konieczność jednolitego organizmu administracyjnego, z zadowoleniem zaznacza uchwalenie ustawy serbskiej, mocą której przeprowadzonem zostało zupełne równouprawnienie, pochwala reformy na polu sądownictwa i ustawę o inspektorach szkolnych, przyrzekając zarazem, iż inne sprawy w przyszłym pięcioletnim peryodzie prawodawczym zostaną uregulowane. Reskrypt ubolewa, iż rokowania deputacyi regnikolarnej nie odniosły pożądanego skutku, zauważa jednak, iż zaminifestowany podczas tych rokowań duch pokojowy każe się spodziewać, iż nieporozumienia będą uchylone, i że bez ukrócenia autonomii Kroacyi wzmocniony zostanie prawno-państwowy stosunek między Kroacyą a Węgrami.

Wczoraj przybył do Berlina Najd. książę Arcyksiążę Ferdynand, w. ks. Toskany. Na dworcu powitali Dostojnego Gościa książę Wilhelm, książę Meiningen i członkowie ambasady austryackiej. Powitanie było bardzo serdeczne. Książęta odprowadzili Najd. Arcyksięcia do zamku królewskiego. Na dworcu kolejowym ustawiono kompanię honorową

O chorobie cesarzewicza niemieckiego zamieszczają dzienniki berlińskie, utrzymujące stosunki z kołami dworskiemi, kilka szczegółów, z których pokazuje się, iż stan dostojnego pacyenta nie daje powodu do zaniepokojenia i że pogłoski, jakie obiegały w tej mierze ostatniemi dniami w prasie angielskiej i francuskiej, są bardzo przesadne. *Kreuz Ztg.* pisze: Prawdą jest, że cesarzewicz cierpi na silną chroniczną chrypkę; prawdą jest, iż dyagnoza lekarska stwierdziła istnienie narośli, natomiast nie ma podstawy wiadomość, jakoby narośl ta była charakteru niebezpiecznego i miała być usuniętą z pomocą operacyi. Owszem, na podstawie konsultacyi lekarskiej, w której wzięli udział najpierwsze powagi w świecie lekarskim, zgodzono się na to, iż operacya nie jest potrzebna. Ogólny stan zdrowia cesarzewicza jest zadowalający; ma on apetyt, sen dobry, odbywa przechadzki, tylko polecono mu wstrzymać się od zajęć publicznych. *Nat. Ztg.* dowiaduje się, że angielski specyalista Mackenzie, zaproszony na konsultacyę, przedłużył swój pobyt w Berlinie, lecz jedynie z powodu, iż badanie choroby cesarzewicza się nie ukończyło.

Berliner Tagblatt dowiaduje się, iż ostatni gwałtowny artykuł dziennika *Nowoje Wremia* p. t. „Organizacya niemieckiego szpiegostwa w Rossyi“ wywołał zgorszenie w decydujących kołach berlińskich, i ks. kanclerz polecił ambasadorowi niemieckiemu w Petersburgu, aby domagał się energicznie stanowczych kroków przeciw wymienionemu dziennikowi. Ambasador uczynił już podobno zadość temu poleceniu.

Według *Schl. Z.g.* w kołach decydujących miano wyrazić życzenie, aby przedłożenia w sprawie Alzacyi i Lotaryngii, przedewszystkiem dotyczące mianowania i wynagradzania burmistrzów, zostały załatwione jeszcze na bieżącej sesyi parlamentu niemieckiego.

Germania dowiaduje się, iż biskupem wrocławskim zostanie mianowany z pewnością biskup fuldajski, ksiądz Kopp.

Polit. Corr. pisze: Donoszą nam z Paryża, że rząd włoski zawiadomił gabinet francuski, iż nie ma zamiaru rozpoczynać rokowań o zawarcie nowego traktatu handlowego dopóty, dopóki parlament nie uchwali nowej taryfy celnej.

Z Konstantynopola donoszą do *Polit. Corr.*, że na jubileusz królowej Wiktoryi wysłał sułtan do Londynu, jako swego reprezentanta, marszałka i adjutanta Ali Nizama baszę.

W angielsko-tureckiej konwencyi o Egipt, zastrzegła sobie Anglia wyraźnie prawo, że w wypadku nieprzewidzianym tylko rząd angielski rozstrzygać będzie o tem, czy Egiptowi zagraża jakie niebezpieczeństwo zewnętrzne, któreby mogło wpłynąć na odroczenie odwołania angielskiej siły zbrojnej, lub po ewakuacyi na powrót wojska angielskiego nad Nil. Prawa kasy długu publicznego ograniczają się ściśle do wypłaty kuponów.

Sprawozdanie angielskiej komisyi, która badała stan uzbrojenia Anglii, konstatuje nader smutny stan gospodarki niedolnej we wszystkich gałęziach broni; wykazuje nieużyteczność broni wszelkiej. Cały system uzbrojenia musi uledz zmianie.

Agence Havas ogłosiła w dniu 24 b. m. półurzędową notę, zawiadamiającą, że prezydent republiki polecił p. Floquet urzędownie utworzenie gabinetu. Równocześnie taż sama agencya podała prawdopodobny skład ministerstwa, a mianowicie: Floquet prezesowstwo i sprawy wewnętrzne, Boysset albo Sarrien sprawiedliwości; Flourens sprawy zagraniczne; Rouvier skarbu; Berthelot oświecenia; Boulanger wojny; Bourgeois marynarki; Lockroy handlu; Granet poczt i telegrafów; a na koniec Viette albo Sans-Leroy rolnictwa, a Etienne roboty publiczne. Późniejsze depesze jednak doniosły, że Floquet ma trudności, ponieważ Flourens spr

ciwia się zatrzymaniu Boulangera w gabinecie, Floquet zatem prosił o zwłokę całej doby, ażeby się mógł porozumieć z tymi członkami ministerstwa Gobleta, którzy pozostać zechcą. Flourens stanowczo nie chciał zatrzymać teki ministra spraw zagranicznych, ofiarować ją więc miano p. Bourré, byłemu posłowi w Chinach, który w czasie rokowań o Anam za gabinetu Ferryego złożył dowody zdolności i bystrości politycznej. Przeciw tej kombinacyi powstaje cała prawica, natomiast lewica i najskrajniejszy jej odcień przyrzekają poparcie. Do dnia wczorajszego wieczór miał być gabinet utworzony, dzisiejszy jednak telegram zawiadamia o rozchwianiu się usiłowań Floqueta i zapowiada utworzenie ministerstwa tymczasowego, pod przewodnictwem senatora Duclerc.

Temps zapewnia ponownie, że uwięzienie dwóch członków francuskiej służby kolejowej przez władze niemieckie nie może mieć żadnych dyplomatycznych następstw, ponieważ aresztowani nie są urzędnikami państwowymi.

Z Brukseli donoszą, że Alfred Defuisseaux, główny sprawca rozruchów robotniczych w Belgii, został przez władze francuskie w Manbeuge aresztowany.

W Charleroi panuje już zmowa ogólna, a obawiają się jej także w Tournay i na przedmieściu brukselskiem, Molenbeck. W Bruksełli skonsygnowano załogę wojskową.

Senat belgijski odrzucił wniosek, odraczający rozprawę nad ustawą o cle na bydło i mięso. Prezes gabinetu, Beernaert, przemawiał za odrzuceniem tego wniosku, motywując żądanie dalszej dyskusyi tem, że robotnicy niezadowoleni z projektów celnych mniemaliby, iż władza prawodawcza przeraziła się manifestacyami. Wystąpienie to prezesa gabinetu przyjęto, jak zapewniają, bardzo źle u dworu.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 26 maja. Na wczorajszem posiedzeniu Izby dep., wśród dyskusyi nad budżetem Ministerstwa sprawiedliwości, zabrał głos p. Minister dr. Pražak. P. Minister wyraził nadzieję, iż niezawodnie zasłuży na wdzięczność Izby, jeżeli nie będzie zapuszczać się w wywody o legalności i potrzebie rozporządzenia językowego, a to tembardziej, iż w swoim czasie sama Izba odrzuciła wniosek, domagający się otwarcia dyskusyi nad znaną interpelacyą dep. Maagga. W obec wywodów dep. Bareuthera, który wskazał na to, iż czescy funkcyonaryusze urzędują w niemieckich powiatach, uczynił p. Minister uwagę, że przy przeznaczeniu urzędników na pewne posady muszą być uwzględnione ich kwalifikacye oraz wymogi służby. Wszak posady w okolicach czeskich bywają obsadzane urzędnikami niemieckimi, z jakiejże więc racyi mógłby się ktoś domagać wykluczenia czeskich urzędników z okolic niemieckich skoro ci posiadają odpowiednie warunki. Zresztą należy skonstatować z zadowoleniem, iż u młodszej generacyi objawia się coraz bardziej dążenie do przyswojenia sobie znajomości obu języków krajowych. Odpowiadając na zarzut, iż ostatniemi czasy nie nastąpiły żadne większe kodyfikacye, zwrócił p. Minister uwagę, iż Izba była przymuszoną zajmować się o wiele ważniejszemi sprawami, mianowicie kwestyami urzędowemi, które w pierwszym rzędzie musiały być załatwione.

Co się tyczy zażaleń Słoweńców, to zarządzi obszerne dochodzenie, zbada je gruntownie i postara się o to, aby Słoweńcom w południowej Styryi została wymierzoną sprawiedliwość. *(Oklaski.)* Część opozycyi przemawia w sposób, narażający na szwank powagę parlamentaryzmu. Rzuca ona kalumnie na wysoko postawionych urzędników i obrzyguje ich insynuacyami. Minister zmuszony jest odeprzeć z oburzeniem ataki, wymierzone przeciw nieobecnym i nie mogącym stanąć we własnej obronie. Pierwszy mowca obrał ton, który musi napełnić boleścią serce każdego patryoty. Takie głosy, obliczone na rozdmuchanie namiętności, odnoszą jednakże wręcz odmienny skutek, pouczają bowiem, dokąd zmierzają pewne tendencye. P. Minister pojmuje zupełnie drażliwość stronnictwa, które, po dwudziestoletniem panowaniu zmuszone jest dzielić to panowanie z innemi narodowościami; ma atoli nadzieję, iż słoneczne promienie prawdy i sprawiedliwości przenikną ostatecznie wszystkie umysły w Austryi i doprowadzą do porozumienia ludów. Oby tylko najszlachetniejsze dusze rozlicznych ludów, zamieszkujących Austryę, miały na zawsze w pamięci zasady prawdziwego humanizmu miłości bliźniego i nie zapominały o chrześciańskiej zasadzie: Nie czyń bliźniemu, co tobie jest niemiłem! *(Gorące i przeciągłe oklaski po prawicy).*

Deputowany Neuer przemawiał obszernie przeciw instytucyi sądów przysięgłych, twierdząc, iż nikt nie uroni łez za niemi, skoro tylko przy sądach będą ściśle przestrzegane zasady jawności, ustnego i bezpośredniego postępowania. Po przemówieniu jeszcze deputowanego Jaquesa przeciw tytułowi: „zarząd centralny“, przerwano obrady i odroczono dalszy ich ciąg do wieczornego posiedzenia.

Wiedeń, 26 maj . Na wczorajszem wieczornem posiedzeniu Izby deputowanych mowca generalny za tytułem, dep. Zucker, polemizował przeciw wywodom Bareuthera o stosunkach sądowniczych w Czechach i wyraził przekonanie, iż czeskoniemiecki spór nie należy przed forum Rady państwa. Mowca uzasadniał, że Rząd był kompetentnym do wydania zeszłorocznego rozporządzenia językowego i udowadniał, iż było ono zgodne z ustawą i praktyczne. *(Żywe oklaski po prawicy).*

Dep. Sturm, zabierając głos do faktycznego sprostowania, zastrzegł się przeciw podsunięciu mu przez Ministra słów, których on nie powiedział i odczytał kilka protokołów z r. 1848.

Po przemówieniu referenta dep. Lienbachera, przyjęto tytuł „zarząd centralny“.

Przy tytule „Najwyższy Trybunał sądowy“ dep. Vasaty skarżył się, iż najwyższy Trybunał sądowy, wbrew Najwyższemu postanowieniu z dnia 3 maja 1850 r., urządził biuro dla przekładów.

Deput. Vosnjak polemizował przeciw dep. Foreggerowi i przytoczył liczne zażalenia z powodu postępowania urzędników niemieckich ze stronami słowiańskiemi.

Prezydent dr. Smolka przywołał mowcę do porządku, a to z powodu obrażającego wyrażenia się o p. Schmerlingu.

Dep. Lienbacher uzasadniał, iż najwyższy Trybunał sądowy postępuje ściśle według ustawy. Tak tytuł powyższy, jak i tytuły 3 i 4, zostały przyjęte po krótkiej dyskusyi.

P. Minister dr. Pražak odpowiedział dep. Sturmowi co do wyrażenia się Ministra w sprawie obesłania parlamentu frankfurckiego, przyczem odczytał autentyczny tekst owego wyrażenia.

Po replice dep. Sturma prezydent dr. Smolka zamknął posiedzenie o trzy kwadranse na 12 w nocy.

Dzisiaj toczy się dalsza dyskusya szczegółowa nad budżetem Ministerstwa sprawiedliwości.

Wiedeń, 26 maja. Na wczorajszą uroczystość odsłonięcia pomnika Liebenberga w ratuszu miejskim, przybył Najdost. Cesarzewicz Rudolf, wyraził burmistrzowi swe uznanie dla celu uroczystości, i zabawił półtora godziny.

Wiedeń, 26 maja. *(Tel. pryw.)* Wczorajsza uroczystość na cześć Liebenberga w ratuszu miała przebieg nadzwyczaj świetny. Kilkanaście tysięcy osób było obecnych.

Wiedeń, 26 maja. *(Tel. pryw.)* Stan zdrowia prof. Billrotha jest całkiem zadowalający.

Wiedeń, 26 maja. Z okazyi urodzin Alfonsa XIII odbył się u Najdostojn. Arcyksiężnej Elżbiety wielki obiad galowy, na którym byli obecni Najdostojn. Arcyksiążęta: Albrecht, Karol Ludwik, Wilhelm i Rainer z Najdost. Małżonką oraz Infantka Eulalia.

Wiedeń, 26 maja. *(Tel. pryw.)* Dyrektorem teatru nadwornego ma zostać dr. Forster z Berlina, który wczoraj czas dłuższy konferował z br. Bezecnym.

Peszt, 26go maja. Dziennik urzędowy ogłasza: Ministrowie Fejervary, Fabinyi i Baross, otrzymali ordery korony żelaznej klasy I, a deputowani: Vischolyi i hr. Emanuel Andrassy, godność tajnych radców.

Budapeszt, 26 maja. Obydwie Izby odbyły wczoraj ostatnie posiedzenia. Obadwaj prezydenci Izb w mowach swych, przy wyliczaniu uchwalonych ustaw, podnieśli szczególniejsze znaczenie ustawy tyczącej się reorganizacyi Izby magnatów, ustawy o pospolitem ruszeniu i wzmocnieniu sił obronnych, przyczem zaznaczyli dobitnie jednomyślność przy uchwaleniu tychże, wreszcie podnieśli w sprawie rozwiązania kwestyi ugodowych tę okoliczność, iż stanowisko wielkiego mocarstwa, które jest podstawą prawnopaństwowego związku obu połów Monarchii, wzmocnionem zostało i sprowadziło znów dobroczynny dla handlu i przemysłu okres stałości. Prezydenci Izb zakończyli swe mowy okrzykiem na cześć Najj. Pana, czemu zawtórowali z zapałem zgromadzeni członkowie Izb.

Berlin, 26 maja. Wielki książę Toskany towarzyszył wczoraj przed południem cesarzowi przy przeglądzie wojsk. Po południu odbył się na cześć księcia wielki obiad u cesarza, na którym byli obecni liczni dostojnicy a między innymi i ambasador austro-węgierski hr. Szecheny i.

Berlin, 26 maja. Parlament przekazał projekt podatku od cukru osobnej komisyi, poczem odroczył się do 7 czerwca.

Berlin, 26 maja. *(Telegr. pryw.)* Najnowszy ukaz rossyjski o nabywaniu nieruchomej własności wywołał w całych Niemczech wielkie przygnębienie.

Berlin, 26 maja. *(Telegr. pryw.)* Nieobecność ambasadora niemieckiego, hr. Hatzfelda na wczorajszym oficyalnym obiedzie u Salisbury'ego, danym na cześć królowej z okazyi jej urodzin, zwróciła uwagę.

Berlin, 26 maja. *(Telegr. pryw.)* Cesarzewicz niemiecki ma się lepiej. Zamiaru operacyi zaniechano, gdyż spodziewają się usunięcia choroby bez operacyi.

Paryż, 26 maja. *(Tel. pryw.)* Uważają tu stanowisko Giersa za zachwiane i wymieniają jako jego następcę hr. Ignatiewa.

Paryż, 26 maja. Freycinet podjął się misyi utworzenia nowego gabinetu.

Paryż, 26go maja. Wczoraj o godzinie trzy kwadranse na 10tą wieczorem wybuchł pożar w gmachu opery komicznej. Do północy sprawdzono, iż utraciło życie 6 osób, a 12 odniosło ciężkie skaleczenie. Zachodzi obawa, że po ściślejszem zbadaniu liczba ofiar okaże się większą. Straż ogniowa uratowała wiele osób, wynosząc je lub spuszczając przez okna. Domy, sąsiadujące z teatrem, nietknięte.

Paryż, 26 maja. Dzienniki donoszą, iż podczas wczorajszej katastrofy w teatrze opery komicznej, zginęło 18 osób a 60 zostało rannych. Między rannymi znajduje się wielu członków straży pożarnej i policyantów. Przypuszczają, iż pod gruzami znajdują się dalsze jeszcze ofiary. Teatr zupełnie zniszczony.

Paryż, 26 maja. Flocquet nie przyjął misyi utworzenia gabinetu. Dzienniki wieczorne omawiają projekt gabinetu z Duclerc'em jako prezesem, Ribot'em jako ministrem spraw zagranicznych, a generałem Saussier'em jako ministrem wojny.

Sofia, 26 maja. Wiadomość o starciu wieśniaków z żołnierzami załogi w Tirnowie została urzędownie zaprzeczoną. Regenci udali się do Sistowa, skąd mają powrócić z końcem tygodnia do Sofii.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 25 maja 1887, godzina 1 min. 50 Alp Tow. górn. 17.— Węg. akcye kredyt. 284·50. Akcye anglo-austr. 103·—, Akcye banku Union 206 50 Akcye kolei Karola Ludwika 206·50, Akcye kolei północnej 250.50 Akcye kolei południowej 75·—, Akcye kolej Alföld 182.—. Akcye kolei Elżbiety 224.80, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 223.—, Akcye kolei węg. północno wschodniej 165.25 Wiedeńskie losy 126·75, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —.—, Węgierskie obligacye państw. w złocie —. Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 104.50, Losy regulacyi Cisy 123.10 Losy tureckie —·—, Węgierska renta 102.05, Akcye związkowego banku 90 —, Akcye banku obrotowego —·—. Akcye kolei państwowej 226·80, Rubel papierowy 114·75, Węgierskie losy 120.—, Marka niemiecka —·—, kolej Karola Ludwika —·— akcye tytoniowe —·—, Akcye Banku dla krajów koronnych 230 25. — Usposobienie stałe.

Wiedeń, 24 maja 1887, godzina 5 minut 20. Akcye kredytowe —.— Anglo-Austr. —·—, Unionbank —·—, Kolej Karola Ludwika ——, Południowa —·—, Renta papierowa —.—, Galic. listy zastawne —·— Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·— Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1883 —·—, Napoleondor —.—,— Rubel papierowy —·—.

Wiedeń, 25 maja 1887 r. godzina 10 min. 31 Akcye kredytowe 281·50, Anglo Austr. —— Unionbank 206.50 Kolej Karola Ludwika 206.50. Południowa —.—, Renta papierowa —.— 5% Galic. hip. listy zastawne 96·— Galic. oblig. indemn. —·—, do —·—, 4½% listy zastawne banku krajowego 102 30, 4½% pożyczka krajowa z 1883 roku —·— Napoleondor 10·09·50 Rubel papierowy —·—. Usposobienie stałe.

Telegramy zbożowe z dnia 25 maja 1887, Wiedeń: Przenica za 100 kilo —·— do —·— złr., żyto —·— do —·— złr. jęczmień —·— do —·— złr., kukurudza —·— od —·—, zł., owies —·—, do —·—; okowita per 10·000 litr procent 25·50 do 25.62·— złr Szczecin,: Pszenica —.—, rzepik —.— spiritys —·— kukurudza —·— Kolonia —·— rzepak —·— do —·— zł., 100 kilogr. na wiosnę Budapeszt: Pszenica na wiosnę 8·00, do 8.02. —.— zł. Berlin: Pszenica żółta (na wiosnę) 184.50 do —·—, żyto —·— —·— m. spirytus 42.90, rzepakowy olej —·— Paryż: mąka 57.75 kilogr. —·— olej rzepakowy —·—. fr, spirytus —·—·—·—.

Odpowiedzialny Redaktor **Adam Krechowiecki**

Pociągi kolejowe

podług zegara lwowskiego.

przychodzą do Lwowa:

Z Czerniowiec: o godz. 10 min. 3 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 35 rano i o godz. 3 min 30 po południu pociąg mięszany.

Z Krakowa: o godz. 5 min. 50 rano pociąg pospieszny, o godz. 9 min. 27 wieczór pociąg osobowy, o godz. 11 min. 35 przed południem pociąg mięszany i o godz. 7 min. 6 wieczór pociąg lokalny.

Z Podwołoczysk: na dworzec Podzamcze o godz. 10 min. 10 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 2 min. 28 rano i o godz. 3 min. 19 po południu pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec główny lwowski: o godz. 10 min. 24 wieczór pociąg pospieszny. o godzinie 3 min. 5 w nocy i o godzinie 3 min. 50 po południu pociąg mięszany.

Ze Stryja: o godz. 8 min. 59 rano i o godz. 4 min. 35 po południu pociąg osobowy, a o godz. 2 min. 45 w nocy pociąg mięszany.

Odchodzą ze Lwowa:

Do Krakowa: o godz. 10 min 44 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 4 min. 10 rano pociąg osobowy, o godz. 4 min. 50 po południu pociąg mięszany i o godz. 8 min. 10 rano pociąg lokalny.

Do Stryja: o godz. 7 min. 20 wieczór i o godz. 11 minut 47 przed południem pociąg osobowy a o godz. 6 min. 30 rano pociąg mięszany.

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 20 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 25 w południe i o godz. 11 min. 6 w nocy pociąg mięszany.

Do odwołoczysk z głównego dworca o godz. 6 min. 10 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 38 po południu i o

Do Podwołoczysk z dworca **Podzamcze,** o godz. 6 min. 22 rano pociąg pospieszny o godz. 1 min. 8 po południu i o godz. 10 min. 55 wieczór pociąg mięszany.

Wykaz

wyciągniętych w c. k. urzędzie loteryjnym lwowskim w dniu 25 maja 1887

pięciu liczb

68 — 72 — 67 — 74 — 25

Następne ciągnienia przypadają w dniu 8 i 22 czerwca 1887.

Z c. k. urzędu loteryjnego.

Przyjechali do Lwowa

dnia 26 maja 1887.

Hotel George'a

Pp. F. Szlachtowski z Krakowa, G. Kahn z Moguncyi, J. Sokołowski z Wiednia, P. Komornicki z Krakowa, J. Rothariusz z Wołynia.

Hotel Europejski.

Pp. A. Jaegerman z Tłumacza, M. Grünberger z Wiednia, K. Jaworski z Ostrowczyka, W. Zadurowicz z Kołomyi.

Hotel Francuski.

Pp. Ch. hr. Drohojowski z Krukienic, J. Chądziński z Kornelowic, L. Mittelman z Wiednia, H. Rodakowski z Bortnik, E. Witwicki z Rossyi, C. Sozański z Kornelowic.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 25 maja 1887.

	płacą zł.	ct.	żądają zł.	ct.
	walutą austr.			
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	205	50	209	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	222	—	225	—
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	284	—	290	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	215	—	220	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	—	—	—	—
„ „ „ 5 pr. w. a.	99	15	100	15
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	101	60	102	60
Banku kraj. $4^1/_2$ pr. w. a. los. 51 l.	96	—	97	—
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	100	70	101	70
„ „ „ 4 pr. w. a.	95	50	96	50
„ „ „ 5 pr. los. w 37 l.	100	70	101	70
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los $41^1/_2$ l.	92	50	93	50
„ „ $4^1/_2$ prc. „ „ 52	99	—	100	—
„ „ 4 prc. „ „ 56	92	—	93	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 prc.) 3 pr. w. a. w likwidacyi		47	50	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 5 pr.) $2^1/_2$ pr. w. a. w likwidacyi		41	44	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. rol. kred. Zakładu dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.	—		—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 pr. m. k.	104	50	105	50
Oblig. Komunale gal. Zakł. kred. włościańsk. (daw. 6 pr.) 3 pr. wa.	100	—	101	—
Obligi komunalne Banku krajowego 5. pr. w. a. I emisyi				
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	103	50	105	50
Pożyczki kr. z r. 1883 po $4^1/_2$ pr. wa.	94	50	96	50
5. Losy miasta Krakowa	16	—	18	—
„ „ Stanisławowa	28	50	31	—
6. Monety				
Dukat holenderski	5	88	6	—
Dukat cesarski	5	92	6	03
Napoleondor	10	06	10	16
Półimperyał	10	34	10	45
Rubel rossyjski srebrny	1	54	1	64
„ „ papierowy	1	$13^3/_4$	1	$15^3/_4$
100 marek niemieckich	61	90	62	60

(Przy akcyach: bez kupona; przy listach zastawnych: z kuponem bieżącym; przy listach dłużnych: bez kupona.)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

z dnia 24 maja 1887.

	płacą	żądają
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	81.10	81.25
luty-sierpień	80.95	81.15
Jednolity dług państwa w srebrze. styczeń-lipiec	82.20	82.40
kwiecień-październik	82.30	82.50
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	127.75	128.75
„ „ 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	136.—	136.40
„ „ 1860 po 100 złr. 5. prc.	136.75	137.25
„ „ 1864 po 100 złr.	165.50	166.—
„ „ 1864 po 50 złr.	165.25	165.75
Renty Com. po 42 litr. austr.	160.—	160.75
Listy zastw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc.	—.—	—.—
Renta papierowa 5 prc. z r. 1881	96.85	97.—
Austr. renta zł. wolna od podat. 4prc.	112.30	112.40
2. Obligacye indem. 5 prc. (za złr. m. k.)		
Czech	109.—	—.—
Bukowiny	104.25	105.—
Galicyi	104.50	105.—
Niższej Austyi	109.—	110.—
Siedmiogrodu	104.50	105.30
Węgier	104.60	105.—
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	103.—	103.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	281.—	281.30
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	542.—	548.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł. wpł. 50 pr.	230.75	231.25
Banku austro-węgiersk. a 600 zł.	881.—	884.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	364.—	367.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	—.—	—.—
Kol. Preszow-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 100 zł. m. k.	2494	2499
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	206.75	207.—
Lwów-Czern. kol. i po 200 zł. wa. war.	223 —	223.25
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	227.30	227.70
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	75.50	76.—
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	168.50	169.—
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. $4^1/_2$ pr. w złocie w 50 l.	101.—	101.40
„ „ „ premiowe po 3 prc.	101.—	101.50
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6. pr.	99.—	100.—
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	100.50	101.50
„ „ „ „ w 36 l. $5^1/_2$ pr.	99.—	99.50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc.	95.50	96.—
„ „ „ „ po 5 prc.	101.15	101.25
„ „ „ „ po 5 prc. w 37 latach zwrotne	101.15	101.25
Banku krajow. $4^1/_2$ pr. wa. los w $51^1/_2$ l.	96.—	97.—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 prc. w. a. I emisyi	100.25	100.75
Gal. banku hip. po 5 prc. w 40 l. wyl.	99.40	99.75
Banku austro-węgiersk. po 5 prc.	100.50	101.—
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 prc.	102.—	—.—
„ Zakł. kr. ziems. po $5^1/_2$ prc.	102.—	103.—
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a	100.50	101 —
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 prc. w srebrze	100.75	101.25
Kolej północna po 100 zł. m. k.	100.50	101.—
„ „ po 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Kolej gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po $4^1/_2$ prc.	100.70	101.30
dtto. dtto. (Jarosław-Sokal)	101.—	—.—
Kol. gal. Lwów.-Czer.-Jass. emis. a 300 zł. 4 prc. w srebrze z r. 1884	82.—	82.50
z r. 1884	89.50	90.—
z r. 1868	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	100.—	100.40
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w.	176.—	176.50
Clarego po 40 zł. m. k.	45.—	—.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	113.75	114.25
Keglevicha po 10 zł. m. k.	23.—	25.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	17.—	17.50
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	19.50	20.—
Pożyczka miasta Budy do 40 zł. w. a.	48.25	49.25
Pallfego po 40 zł. m. k.	43.75	44.25
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	14.15	14.45
„ „ węgiersk. „ po 5 zł.	9.20	9.50
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	18.—	19.—
Salma po 40 zł. m. k.	57.50	58.25
St. Genois po 40 zł. m. k.	56.25	56.75
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	30.—	30.50
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	137.—	137.75
„ „ po 50 zł. w. a.	68.—	69.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	35.75	36.25
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	43.75	44.25
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	127.15	127.50
Paryż za 100 ft.	$50.42^1/_2$	$50.52^1/_2$
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.98.—	6.—
„ pełnej wagi	5.96.—	5.98.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20 frankówka	10.09.—	10.10.—
Rossyjski imperyał	10.41.—	10.43.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

dnia 25 maja 1887.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	81	15
„ „ „ w srebrze	82	30
Renta w złocie	112	35
5 prc. austr. renta marcowa	96	90
Akcye banku wiedeńskiego	882	—
„ „ kredytowego	281	40
Londyn	127	15
Napoleondor	10	$09^1/_2$
Dukat cesarski men.	5	98
100 marek niemieckich	62	$87^1/_2$

DZIENNIK URZĘDOWY.

Kuratele.

Ł. 5639. (3587 3—3)

Paraska Kostiuk z Kujdaniec, uznana głupkowatą, kuratorem ustanowiony Jakim Dmytrenko z Kujdaniec.

C. k. sąd powiatowy miej. del.

Kołomyja, dnia 20 kwietnia 1887.

L. 4274. (3486 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi, zezwolił na uznanie Semena Wintaniuka z Werbiąża wyżnego marnotrawcą, kuratorem Andryj Andruszko.

C. k. sąd powiatowy miej. del.

Kołomyja, 24 marca 1887.

L. 7463. (3497 3—3)

Dla Artyma Czopek włościanina z Nyrkowa z powodu marnotrawstwa, za przyzwoleniem sądu obwodowego w Tarnopolu, pod kuratelę wziętego, ustanowiono kuratorem Matwija Lwiwskiego gospodarza z Nyrkowa.

C. k. Sąd powiatowy

Tłuste, dnia 19 października 1886.

L. 2494. (3540 3—3)

Iwana Podhajnego z Głuchowa, uznano marnotrawcą. Kuratorem dlań ustanowiono Wasyla Podhajnego.

C. k. sąd powiatowy

Bełz, dnia 31 marca 1887.

L. 7464. (3498 3—3)

Dla Jakima Szumlaka włościana z Morwoliniec, z powodu marnotrawstwa, za przyzwoleniem c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu, pod kuratelę wziętego, ustanowiono kuratorem Hrycia Ołeszczyna, gospodarza z Morwoliniec.

C. k. sąd powiatowy

Tłuste, dnia 19 października 1886.

L. 1730. (3539 3—3)

Michała Buczka z Worochty, uznano marnotrawcą. Kuratorem dlań ustanowiono Iwana Skopyka.

C. k. sąd powiatowy

Bełz, dnia 15 marca 1887.

L. 7465. (3499 3—3)

Dla Szymona Nawrockiego włościana z Lisowiec, z powodu marnotrawstwa, za przyzwoleniem c. k. sądu obwodowego Tarnopolskiego, pod kuratelę wziętego, ustanowiono kuratorem Andryja Semienczuka, gospodarza z Lisowiec.

C. k. Sąd powiatowy

Tłuste, 19 października 1886.

L. 3103. (3508 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Łopatynie, podaje do wiadomości, że Karol Muszyński, właściciel realności w Łopatynie, uchwałą c. k. sądu obwodowego w Złoczowie z dnia 23 kwietnia 1887, l. 2635, został marnotrawcą uznany i że jego kuratorem jest Jan Paramej z Łopatyna.

Łopatyn, dnia 1 maja 1887.

Licytacye.

L 1350. (3889 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Kulikowie zawiadamia, że w sprawie egzekucyjnej Dawida Grüssa przeciw Pawłowi Czernikowi pto 50 zł w. a. z pn. licytowaną będzie w sądzie tutejszym na dniu 23 czerwca 1887, o godzinie 10 rano, połowa ciała hipotecznego pod lwh. 935 w Kulikowie położona, ciało tabularne stanowiąca.

Cena wywołania 60 zł.

Wadyum 6 zł. wa.

Resztę warunków i akta przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kulików, dnia 28 lutego 1887.

L 13530. (3754 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Podhajcach ogłasza, że na zaspokojenie niespłaconej pretensyi galic. Zakładu kredyt. ziemskiego w Krakowie w kwocie 10 zł. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym egzekucyjna sprzedaż realności pod lk. 423 w Podhajcach położonej ciała tabularnego nie stanowiącej, Onufrego i Emilii Sadowskich własność stanowiącej, w drodze publicznej licytacyi w dniach 7 lipca 1887 i 9 sierpnia 1887 każdym razem o godzinie 10 rano, z tem, że na pierwszym i drugim terminie realność ta tylko za cenę wywołania 300 zł. lub wyżej, najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie. Wadyum wynosi 30 zł. Resztę warunków licytacyjnych i protokół zastawniczego opisania przejrzeć można w tut. registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratora w osobie p. Michała Borowskiego c. k. notaryusza z Podhajec.

Podhajce, 28 lutego 1887.

L. 5048. (3743 1—3)

Egzekucyjna licytacya 2/4 części realności pod l. tab. 587 i 588 w Brodach Mojżesza i Judithy Kobritz własnych, celem zaspokojenia pretensyi Ernestyny Derblich urodzonej Sobel pto: 2000 zł. względnie 800 zł. wa. z pn. odbędzie się w tut. sądzie dnia 30 czerwca 1887 o godzinie 10 rano w biurze nr. 2 także i niżej ceny szacunkowej 5736 zł. 45 ct. wa.

Wadyum 5prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg tabularny można przejrzeć w registraturze.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych a to: małoletnich po Józefie Budziszewskim, Aszkenazy i Derblich, Rubina Stużower, Liebmana i Schermessera. Józefa Dawidsohna, Heilperna Fränkla, Małki Derblich, masy konkursowej Chaji Katzenellenbogen, Izaaka Garfunkel, Tauba Riessberga, Naftalego Aschkenazy, macy konkursowej Racheli Riessberg, Miny Schulbaum, Leopolda Fleischera, Józefa Maschacka, J. Horna i Chaima Glücka, jako z miejsca pobytu i życia niewiadomych i wierzycieli późniejszych, jest adwokat dr. Ornstein w Brodach.

Z c. k. sądu powiatowego

Brody, dnia 31 marca 1887.

L. 12463. (3800 1—3)

Dnia 5 lipca, o 11 rano, odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod lk. 141 w Tymowy wyk. hip. 116 księgi gruntowej gminy Tymowa objętej Tomasza Zgraji własnej, na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie celem zaspokojenia sumy 183 zł. 1 ct. w. a.

Cena wywołania 400 zł.

Wadyum 40 zł.

Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Brzesko, 31 stycznia 1887.

L. 10829. (3801 1—3)

Dnia 5 lipca 1887 o 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż połowy realności pod l. k. 284 wyk. hip. 284 księgi gruntowej gminy Czchów objętej Katarzyny Żołnowej własnej, na rzecz galic. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie celem zaspokojenia 7 rat po 5 zł. 60 ct. i resztującego kapitału w kwocie 91 zł. 87 ct. i 11 zł. 50 ct. z pn.

Cena wywołania 200 zł.

Wadyum 20 zł.

Wyciąg hipoteczny, warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Brzesko, 22 grudnia 1886.

L. 4451. (3775 1—3)

C. k. sąd pow. miej. deleg. w Nowym Sączu, odbędzie dnia 4 lipca 1887, 9 sierpnia 1887 i 13 września 1887, o godzinie 9 rano, egzekucyjną licytacyę realności nr. 13, whl. 13 gminy Górowa objętej, Jakóba Wolaka własnej, na rzecz c. k. uprzyw. gal. Zakładu kredytowego pto 200 złr. z pn.

Cena szacunkowa 1200 złr.

Wadyum 120 złr.

Termin do lżejszych warunków 13go września 1887, o godzinie 4 po południu.

Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne do przejrzenia w registraturze.

Nowy Sącz, dnia 31 marca 1887.

L. 2323. (3915 1—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Franciszka Klisiaka w kwocie 40 zł. i 40 zł. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 18 lipca, 22 sierpnia i 21 września 1887, każdym razem o 10 godzinie z rana przymusowa licytacyjna sprzedaż gruntu, około jednego morga wynoszacego w Porębie wielkiej położonego, ciała hipotecznego niestanowiącego, Maryanny Klisiakowej własnego.

Cena wywołania 150 zł.

Wadyum 15 zł.

Protokół oszacowania i warunki licytacyjne w tusądowej registraturze do przejrzenia.

Oświęcim, dnia 28 kwietnia 1887.

Licytacye.

L. 3301. (3825 3 3)

Krakowski sąd delegowany miejski ogłasza, iż celem zniesienia współwłasności realności l. 5 w Półwsiu zwierzynieckiem Józefa Krzywdzińskiego i Anieli Krzywdzińskiej własnej, odbędzie się w gmachu sądowym w dniu 24 czerwca, 15 lipca i 12 sierpnia 1887, o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya tejże realności.

Cena wywołania 2500 złr., wadyum 250 złr. Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Ewentualnie do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych wzywa się wierzycieli i strony na dzień 12 sierpnia 1887, o g. 11tej rano,

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych jest adw. dr. Ławrowski, a substytutem tegoż dr. Koy w Krakowie.

Kraków, 3 lutego 1887.

L. 2376. (3890 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Kulikowie zawiadamia, że w sprawie egzekucyjnej Dawida Grussa przeciw ks. Stanisławowi Stojałowskiemu pto 100 zł. w. a. z pn. licytowaną będzie w sądzie tutejszym na dniu 23 czerwca, 11 sierpnia i 15 września 1887, o godzinie 10 rano, realność pod l. domu 444 w Kulikowie położona, ciało tabularne stanowiąca.

Cena wywołania 250 zł.

Wadyum 25 zł. wa.

Resztę warunków i akta przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kulików, dnia 5 kwietnia 1887.

L. 5208. (3583 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie zawiadamia, że celem zaspokojenia sumy wekslowej 250 zł. wa. z pn., na rzecz kasy oszczędności miasta Stanisławowa odbędzie się dnia 21 lipca, 25 sierpnia i 26 września 1887, każdym razem o 10 rano w tusądowem zabudowaniu przymusowa sprzedaż realności dłużnika Feliksa Grabowieckiego własnej, w Stanisławowie pod lk. 104 4/4 położonej, wykazem hipotecznym l. 1088 gminy katastralnej Stanisławów objętej, która przy tych trzech terminach tylko powyżej ceny szacunkowej 5910 zł. 5 ct., lub za takową sprzedaną zostanie

Zakład wynosi 591 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Buczyński.

Stanisławów, 27 kwietnia 1887.

L. 13071. (3913 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Kałuszu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 150 zł. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod nrem konsk. III. 20 subr. 13 w Ldzianach położonej, dłużników Michała i Maryi Brylickich własnej, w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprz. galic Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi, dnia 21 czerwca 1887, o godzinie 9tej przed południem, z tem przedsięwziętą zostanie, że realność ta za cenę wywołania 300 zł. w. a., lub także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Kałusz, dnia 4 lutego 1887.

L. 2032. (3916 1—3)

Celem wydobycia wierzytelności Marcina Wosia w kwocie 373 zł. a. w. z pn., odbędzie się dnia 22 czerwca 1887, o godzinie 10 rano publiczna sprzedaż realności, pod l. k. 733 i 225 w Sokołowie położonych, wykazem hipotecznym l. 1294 i 1295 objętych, dłużnika Izraela Hellmana własnych.

Cena wywołania 3330 zł.

Wadyum 330 zł.

Realność sprzedaną będzie za jakąkolwiek bądź cenę.

Resztę warunków i akt oszacowania, oraz wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tut. sądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Sokołów, 18 kwietnia 1887.

L. 491. (3839 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Ciężkowicach ogłasza, że odbędzie licytacyjną sprzedaż realn nr. 85 w Lipnicy wielkiej na 500 zł. w. a. oszacowanej dnia 23 czerwca, 21 lipca i 23 sierpnia 1887, o godzinie 10 z rana nie poniżej ceny.

Wadyum 50 zł. w. a.

Gdyby sprzedaż w powyższych terminach nie nastąpiła, wyznacza się do ułożenia warunków ułatwiających termin na dzień 28 sierpnia 1887, o godzinie 4 po poł.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze.

O tem zawiadamia się wierzycieli, którzyby po 2 grudnia 1886, do hipoteki tej realności, weszli do rąk kuratora Walentego Sorysiewicza w Ciężkowicach.

C. k. sąd powiatowy.

Ciężkowice, dnia 26 marca 1887.

L. 2688. (3870 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Zborowie podaje do publicznej wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności galicyjskiego zakładu kredytowego włościańskiego w likwid. we Lwowie, w kwocie 468 zł. 13ct. aw. z pn., odbędzie się w sądzie tutejszym w dniu 15 czerwca 1887, o godz. 10 przed południem, publiczna przymusowa sprzedaż realności wyk. hip. l. 206 gminy Zborów objętej, stanowiącej własność Hnata Ilczyszyn z tem, że realność ta na powyższym terminie za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa wynosi 600 zł.

Wadyum 30 zł.

Akt oszacowania i resztę warunków licytacyjnyeh, przejrzeć można w tusąd. registraturze.

Zborów, dnia 21 marca 1887.

L. 2478. (3871 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Zborowie popodaje do publicznej wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności galicyjskiego Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie, w kwocie 462 zł. 42 ct. a. w. z pn., odbędzie się w sądzie tutejszym, w dniu 15 czerwca 1887, o godz. 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż realności, pod l. k. 435 wyk. hip. l 658 gminy Zborów objętej, stanowiącej własność Berla Rotha, z tem, że realność ta na powyższym terminie za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa wynosi 600 zł.

Wadyum 30 zł.

Akt oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w ts. registraturze.

Zborów, 14 marca 1887.

L. 2260. (3865 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Zborowie podaje do publicznej wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności galicyjskiego Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie w kwocie 150 zł., odbędzie się w sądzie tutejszym w dniu 15 czerwca 1887, o godz. 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż realności, wyk. hip. l. 208, gminy Jezierna objętej, stanowiącej własność Michała i Anny Demkowicz, z tem, że realność ta na powyższym terminie za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną zostanie

Cena szacunkowa wynosi 350 zł.

Wadyum 17 zł. 50 ct.

Akt oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w ts. registraturze.

Zborów, dnia 7 marca 1887.

L. 10278. (3859 3—3)

W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 13 czerwca 1887, za jakąkolwiekbądź cenę licytacya realności pod lk. 52 w Uściu zielonem położonej, dłużnika Dmytra Fedyka własnej, ciała tabularnego nie stanowiącej, na rzecz Herscha Grossa pto 200 zł. z pn.

Cena wywołania 300 zł., wadyum 30 zł. Resztę warunków i akt oszacowania wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla ewentualnie niewiadomych wierzycieli kuratorem Maksymilian Heldenburg z Monasterzysk.

C. k. sąd powiatowy.

Monasterzyska, dnia 27 lutego 1887.

L. 1760. (3877 3—3)

W c. k sądzie powiatowym w Żywcu w dniu 22 czerwca, 20 lipca i 24 sierpnia 1887, o godzinie 10 rano, odbędzie się licytacya połowy realności lwh. 23 ks. gr. gm. kat. Międzybrodzie żywieckie, Józefa i Agnieszki Kosów egzekutów własnej, na pretensyą p. dra Bernarda Ichheisera, adw. w Białej, cessyonaryusza Anny Wolf pcto 100 zł. a. w. z pn. na pierwszych dwóch terminach sprzedaną zostanie za lub wyżej ceny szncunkowej 230 zł., na trzecim nawet niżej tej ceny. Wadyum 23 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w tut. sąd. registraturze.

Żywiec, dnia 29 kwietnia 1887.

Ч. 9076. (3862 3—3)

Ц. к. Сȣдъ повѣтовый въ Толмачи оувѣдомляеть, що въ дняхъ 15 Червнїя и 20 Липнїя 1887, о 10 часѣ рано ôтбȣдетъ ся тôлько за цѣнȣ выклычнȣ или висше, а въ дню 24 Серпнїя 1887 наветь низше тôй цѣны, егзекуцїйная пȣблична спродажъ реальностей а. Илька Лесюка собственной нȣмеромъ конскр. неозначеной, на „Могилѣ" ad Толмачъ положеной и б. Василїя Филипчȣка собственной пôдъ ч. к. 251 пôдъ Слободкою ad Толмачъ положеной.

Яко цѣнȣ выкличнȣю оустановлено що до реальности пôдъ а. сȣмȣ 80 зло. а що до реальности пôдъ б. сȣмȣ 330 злр. Яко вадїȣмъ 10 % сȣмъ выкличныхъ, то есть квотȣ 8 зл. и 33 зл. ав.

Прочїи оусловїя и протоколъ оцѣненья можна переглянȣти въ тȣтейшосȣдовой регистратȣрѣ.

Для незнаныхъ вѣрителей оустановлено кȣраторомъ ad actum Господина Альфреда Орнстеїна, ц. к. нотара въ Толмачи.

Ц. к. Сȣдъ повѣтовый.

Толмачъ, дня 27 Лютого 1887.

L 2299. (3868 3--3)

C. k. sąd powiatowy w Zborowie podaje do publicznej wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności galic. Zakładu kred. włość. w likwidacyi we Lwowie w kwocie 178 zł. 9 ct. a. w. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniu 15 czerwca 1887, o godz. 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 45 wyk. hip. l. 137 gminy Korszyłów objętej, stanowiącej własność Hryńka Sudy z tem, że realność ta na powyższym terminie za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa wynosi 250 zł.

Wadyum 12 zł. 50 ct.

Akt oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w ts. regi straturze.

Zborów, dnia 8 marca 1887.

L. 2477. (3867 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Zborowie podaje do publicznej wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności galic. Zakładu kredyt. włość. w likwidacyi we Lwowie w kwocie 189 zł. 9 ct. a. w. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniu 15 czerwca 1887, o godzinie 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 1 wyk. hip. l. 83 gminy Korszyłów objętej, stanowiącej własność Andrucha Mykołyszyn z tem, że realność ta na powyższym terminie za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa wynosi 250 zł.

Wadyum 12 zł 50 ct.

Akt oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w ts. registraturze.

Zborów, dnia 14 marca 1887.

L. 2300. (3866 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Zborowie podaje do publicznej wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie w kwocie 132 zł. 32 ct. a. w. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w d. 15 czerwca 1887, o godz. 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 137 wyk. hip l. 727, 728, 786 i 1207 gminy Pomorzany objętej, stanowiącej własność spadkobierców śp. Hryńka Radeczy z tem, że realność ta na powyższym terminie za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa wynosi 150 zł.

Wadyum 7 zł. 50 ct.

Akt oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w ts. registraturze.

Zborów, dnia 8 marca 1887.

L. 1831. (3864 3—3)

C. k sąd powiatowy w Zborowie podaje do publicznej wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności galicyjskiego Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie, w kwocie 840 zł. 54 ct. z pn., odbędzie się w sądzie tutejszym w dniu 15 czerwca 1887 o godzinie 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 23 wyk. hip. l. 54, 55, 56 i 80 gminy Chrabuzna objętej, stanowiącej własność Anny Pełech, spadk. Iwana Pełecha, Prokopa Pełecha i Maryi Zawerbnej z tem, że realność ta na powyższym terminie za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa wynosi 1000 zł.

Wadyum 50 zł.

Akt oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w ts. registraturze.

Zborów, dnia 22 lutego 1887.

L. 2476. (3869 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Zborowie podaje do publicznej wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności galicyjskiego Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie, w kwocie 576 zł. 24 ct. w. a. z pn, odbędzie się w sądzie tutejszym w dniu 15 czerwca 1887 o godzinie 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 292 wyk. hip. l. 141, 824 i 868 gminy Zborów objętej, stanowiącej własność Fedka Hanycz, Augustyna Dutkiewicza i Dmytra Kokowskiego z tem, że realność ta na powyższym terminie za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa wynosi 1400 zł.

Wadyum 70 złr.

Akt oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w ts. registraturze.

Zborów, dnia 14 marca 1887.

L. 410. (3911 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Dobromilu zawiadamia, że w tym sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż części realności w Komarowicach położonej, wedle w. hip. 13, 14 tejże gminy, dłużnika Grzegorza Chomy własnej, na zaspokojenie pretensyi Szulima Metzgera w kwocie 111 zł. 30 ct. dnia 7 czerwca, 12 lipca i 16 sierpnia 1887, każdego razu o godz. 10 rano, a to na pierwszych dwóch terminach tylko za, lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś i poniżej takowej.

Wadyum wynosi 80 zł.

Reszta warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można przejrzeć w tutejszej registraturze.

Wreszcie ustanawia sąd dla wierzyciel którymby uchwała licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiekbądź powodu doręczona być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 13 stycznia 1887 do tabuli weszli, kuratorem p. Schneidra w Dobromilu i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacyi i ustanowieniu dla nich kuratora niniejszem zawiadamia.

Dobromil, dnia 29 stycznia 1887.

Ч. 2165. (3855 1—3)

Въ справѣ егзекȣцїйной общого рôльничо-кредытового Заведеня противъ Илїи Островского о 12 ратъ пожычковыхъ по 15 злр. и одной раты на 12 злр. 31 кр. походячихъ съ пожичковой квоти 200 зл. ôтбȣде ся въ тȣт. сȣдѣ, всегда о г. 10 рано въ дняхъ 17 Червця и 18 Липця 1887 повисше цѣни шацȣнковой, а дня 19 Серпня 1887 також понизше тойжъ цѣни, примȣсова лицитацїя реальности пôдъ ч. 51 въ Романôвцѣ ведля выказȣ гипот. ч. 346 Илїи Островского власной

Цѣна шацȣнкова и виклична виносить 800 злр. а вадїȣмъ 80 злр.

Решта варȣнкôвъ лицитацїйнихъ и витягъ таб. можна переглянȣтн въ тȣт. регистратȣрѣ.

Кȣраторомъ невѣдомыхъ вѣрителѣвъ гип. оустановлено П. Константого Бѣдавского, ц. к. нотарїя въ Бȣдзановѣ.

Бȣдзанôвъ, дня 8 Цвѣтня 1887.

Ч. 2164. (3856 1—3)

Въ справѣ егзекȣцїйной общого рôльничо-кредитового Заведеня противъ Василеви Мȣзыка о 9 ратъ пожичковыхъ по 15 злр. и одной рати на 12 злр. 31 кр. походячихъ съ пожичковой квоты 200 злр. одбȣде ся въ тȣт. сȣдѣ, всегда о 10 годинѣ рано въ дняхъ 17 Червця и 18 Липця 1887, повисше цѣни шацȣнковой, а дня 19 Серпня 1887 також понижше тойжъ цѣни примȣсова лицитацїя реальности пôдъ ч. 20 въ Романôвцѣ ведля выказȣ гип. 321 Василя Мȣзыки власной.

Цѣна шацȣнкова и выклична выносить 400 злр., а вадѣȣмъ 40 злр.

Решта варȣнкôвъ лицитацїйныхъ и вытягъ таб. можна переглянȣти въ тȣт. регистратȣрѣ.

Кȣраторомъ невѣдомыхъ вѣрителѣвъ гип. оустановлено П. Константого Бѣдавского, ц. к. нотарїя въ Бȣдзановѣ.

Ц. к. Сȣдъ повѣтовый.

Бȣдзанôвъ, дня 8 Цвѣтня 1887.

L. 5063. (3764 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu, podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 345 zł. i 345 zł. w. a. z pn., na rzecz c. k. uprz. gal. akc. banku hipotecznego, odbędzie się dnia 13 lipca 1887, 12 sierpnia 1887 i 13 września 1887, każdym razem o godzinie 10tej przed południem w biurze nr. 7 egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika Abrahama Fiederera wedle dom. 6 pag. 346 n. 10 haer własnej, w Tarnopolu pod l. 478/131 położonej.

Cena wywołania, poniżej której realność ta na powyższych terminach sprzedaną nie będzie, wynosi 15000 zł.

Wadyum 1500 zł.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli, którzyby po dniu 5go marca 1887, prawa zastawu uzyskali, lub którym uchwała wzglęgem dozwolenia licytacyi, albo też która z uchwał później zapaść mających z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora ad actum p. adw. dr. Bindera, a p. adw. dr. Axelrada zastępcą tegoż.

Tarnopol, 23 kwietnia 1887.

L. 523. (3833 3—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o g. 10 rano w dniu 23 czerwca i 21 lipca 1887 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 25go sierpnia 1887, nawet poniżej takowej licytacya realności l. 34, 67, 304, 305 i 306 w Turce dłużnika Uszera Sternbacha własnej, na rzecz Hersza Ertla w skutek rekwizycyi c. k. sądu obwodowego w Samborze z dnia 18 stycznia 1887 l. 569, 345 i 346 pto 70 zł., 56 zł. 25 ct. i 53 zł. 36 ct. z pn.

Cena wywołania 1025 złr., wadyum 102 zł. 50 ct.

Resztę warunkow, akt oszacowania i opisania wolno przejrzeć w tus. registraturze. Dla wierzycieli, którzyby w międzyczasie prawo uzyskali, lub którymby licytacyjna uchwała doręczoną być nie mogła, ustanawia się kuratorem p. Teliszewskiego.

Z c. k. sądu powiatowego.

Turka, dnia 5 kwietnia 1887.

L. 2743. (3674 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Krzeszowicach, odbędzie na dniu 4 lipca 1887, o godzinie 10 rano, przymusową sprzedaż realności Franciszka i Anny Kawałów, lwh. 142 i 143 w Krzeszowicach położonej, celem zaspokojenia wierzytelności Teresy Baran w kwocie 800 złr. pod warunkami, edyktem z dnia 14 listopada 1886 l. 8088 ogłoszonymi z tą zmianą, że realności te za jakąkolwiek cenę, jednak nie niżej ceny 4000 złr. sprzedane zostaną.

C. k. sąd powiatowy

Krzeszowice, dnia 18 kwietnia 1887.

L. 938. (3756 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Podhajcach ogłasza, że na zaspokojenie niespłaconej pretensyi galic. Zakładu kredyt. ziemskiego w Krakowie w kwocie 200 zł. z pn., odbędzie się w sądzie tutejszym egzekucyjna sprzedaż realności pod lk. 21 w Staremmieście położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, Anny Dorosz i Teodory Jarnyk własność stanowiącej, w drodze publicznej licytacyi w dniu 7 lipca 1887, o godz. 10 rano z tem, że na powyższym terminie realność ta za jakąkolwiekbądź cenę najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 50 złr.

Resztę warunków licytacyjnych i protokół zastawniczego opisania przejrzeć można w tut. registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratora w osobie p. Michała Borowskiego c k. notaryusza z Podhajec.

Podhajce, dnia 16 lutego 1887.

L. 373. (3689 2—3)

Dnia 28 czerwca 1886 o godzinie 10 rano, odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod lk. 7, 24, 25 w Połomiu małym, wyk. hip. 7, 24, 25, księgi gruntowej gminy Połom mały objętej, Marcina, Michała i Jana Stanuchów własnej, na rzecz c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredyt. włość. w likwidacyi we Lwowie, celem zaspokojenia sumy 239 zł. 80 ct. zpn.

Cena wywołania 814 zł.

Wadyum 81 zł.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Brzesko, 27 lutego 1887.

N. 5424. (3675 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Mielcu podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie, w kwocie 95 zł. 12 ct., odbędzie się dnia 30 czerwca, 29 lipca i 30 sierpnia 1887, każdym razem o godzinie 10 rano, licytacyjna sprzedaż realności, wykazem hipotecznym l. 65, księgi gruntowej Krzemienicy objętej, Macieja Janasa własnej.

Cena wywołania 300 zł.

Wadyum 30 zł.

Kuratorem niewiadomych z miejsca pobytu wierzycieli ustanowiony jest adw. dr. Branat w Chmielcu.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądowej.

Mielec, 16 lutego 1886.

L. 10056. (3688 2—3)

Dnia 30 czerwca 1887 o godzinie 11 rano, odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod lk. 147, wyh. hip. 147, gminy Iwkowa, Jana Nowaka własnej, na rzecz galic. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie, celem zaspokojenia resztującego kapitału w kwocie 281 zł. 27 ct zpn.

Cena wywołania 600 zł.

Wadyum 60 zł.

Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Brzesko, 30 listopada 1886.

L. 8945. (3687 2—3)

Dnia 30 czerwca 1887 o godzinie 10 rano, odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod lk. 15, wyk. hip., księgi gruntowej gminy Porąbka Iwkowska objętej, Jędrzeja Kozy własnej, na rzecz c. k. uprz. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie, celem zaspokojenia sumy 93 zł. 76 ct. zpn.

Cena wywołania 200 zł.

Wadyum 20 zł.

Wyciąg hipoteczny i lżejsze warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Brzesko, 25 listopada 1886.

L. 15352. (3896 2—3)

Podaje się do publicznej wiadomości, iż realność, położona w Rajczy l. 309 w powiecie sądowym Milówka, przyznana funduszowi zapadłości sprzedaną zostanie w drodze publicznej ustnej licytacyi, która się odbędzie w Rajczy na dniu 31 maja 1887 i którą żywiecki c. k. Nadzór straży skarbu przeprowadzi.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 250 złr., t. j. dwieście pięćdziesiąt zł. aw. z tem jednak zastrzeżeniem, że tylko jedna licytacya się odbędzie i że przy takowej oferty ustne i poniżej ceny wywołania przyjmowane będą.

Wadyum wynosi 50 zł., t. j pięćdziesiąt zł. gotówką.

O bliższych warunkach dowiedzieć się można przy c. k. Nadzorze straży skarbowej w Zywcu a w dniu licytacyi na miejscu w Rajczy w komisyi licytacyjnej.

C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu.

Kraków, dnia 18 maja 1887.

L. 16920. (3898 2—3)

C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu w Kołomyi ogłasza, że w drodze publicznej konkurencyi jest do nadania hurtowna sprzedaż tytoniu, połączona z drobną sprzedażą znaczków stemplowych i blankietów wekslowych w Nadwórnie.

Obrót tej hurtownej sprzedaży tytoniu wynosił w czasie od 1go kwietnia 1886 do końca marca 1887 w tytoniu 35751 zł. 68 ct. aw., a w znaczkach stemplowych 6487 zł. 78 ct. aw., zatem wynosił obrót razem kwotę 42239 zł. 46 ct. aw.

Pisemne oferty zaopatrzone znaczkiem stemplowym na 50 ct. i w wadyum w kwocie 180 zł. można wnieść najdalej do 15go czerwca 1887, do 2giej godziny po południu na ręce naczelnika c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu w Kołomyi.

Zarząd skarbowy zastrzega sobie wybór między oferentami, uwzględniając jednak najkorzystniejsze warunki dla skarbu.

Bliższe warunki mogą być przejrzane w c. k. pow. Dyrekcyi skarbu w Kołomyi i w c. k. Nadzorach straży skarbowej okręgu skarbowego Kołomyjskiego.

C. k. pow. Dyrekcya skarbu.

Kołomyja, dnia 17 maja 1887.

L. 2609. (3887 2—3)

C. k. sąd obwodowy ogłasza, że celem zaspokojenia wywalczonej przez Eliasza Friedmana jako prawonabywcy Pesie Ostermann przeciw Luzerowi i Frimety Geduldig kwoty 86 zł. a. w. z pn., odbędzie się publiczny przymusowy przetarg sumy 600 zł. z pn., na karcie ciężarów połowy ciała hipotecznego l. wykazu 789 księgi gruntowej dla miasta Złoczowa, Szulima Friedmana własnej, pierwotnie na rzecz Luzera i Frimety Geduldigów, a obecnie na rzecz Jenty Pionowej, zahipotekowanej, na terminach dnia 20 czerwca, 25 lipca i 29 sierpnia 1887, każdym razem od godziny 10 przed południem w zabudowaniu sądowem.

Poręczne wynosi 83 zł. a. w.

Przy dwóch pierwszych torminach będzie suma licytowaną przynajmniej za cenę 832 zł. 31 ct., zaś przy trzecim terminie za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze.

Dla wszystkich tych wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu 5 lutego 1887 jako dniu wystawienia wyciągu hipotecznego rzeczowe prawa na licytowanej sumie nabyli, lub którymby uchwała przetargowa albo też późniejsze w sprawie tej zapaść mające uchwały należycie doręczone nie zostały ustanowiony kuratorem adwok. dr. Wesołowski z podstawieniem c. k. notaryusza dr. Bodyńskiego w Złoczowie.

Złoczów, dnia 7 maja 1887.

L. 16193. (3897 2—3)

C. k. powiatowa dyrekcya skarbu w Kołomyi ogłasza, że w drodze konkurencyi jest do nadania hurtowna sprzedaż tytoniu i znaczków stemplowych połączona z kolekturą loteryjną lwowską, wiedeńską i berneńską w Sniatynie.

Obrót tytoniu po cenie taryfowej wynosił w czasie od 1 kwietnia 1886 do końca marca 1887 . . . . 28.105 zł. 45 ct.
zaś znaczków stemplowych 13.750 „ 65 „
razem . 41.856 zł 10 ct.

Dochód z kolektów loteryjnych, dla Wiednia i Lwowa po 5 prc. od sta, zaś z kolektury berneńskiej po 2½ od sta wynosił w latach 1884/86 w przecięciu rocznie 238 zł. 90 ct.

Pisemne oferty, zaopatrzone znaczkiem stemplowym na 1 zł. i w wadyum względem hurtowni w kwocie 100 zł. a względem kolektur loteryjnych w kwocie 60 zł., razem w kwocie 160 zł., można wnieść najdalej do 8 czerwca 1887 do 2giej godziny po południu do c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu w Kołomyi. Zarząd skarbowy zastrzega sobie wybór między oferentami uwzględniając najkorzystniejsze warunki dla skarbu.

Bliższe warunki mogą być przejrzane w c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu w Kołomyi i w c. k nadzorach straży skarbowej okręgu skarbowego kołomyjskiego.

C. k. powiatowa dyrekcya skarbu.

Kołomyja, dnia 12 maja 1887.

L. 3906 3851 2—3)

Wadowicki c. k. sąd powiatowy delegowany miejski ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Jakóba Heubluma w kwocie 339 złr. zpn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 30 czerwca i 11 sierpnia 1887 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności lwh. 175 w Zembrzycach w księdze gruntowej na Antoniego i Maryannę Mrochów zapisanej.

Cena wywołania 516 złr.

Wadyum 52 złr.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Wadowice 28 kwietnia 1887.

L. 8488. (3822 2—3)

C. k. sąd krajowy zawiadamia, iż celem zaspokojenia pretensyi galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie 3072 złr. 43 ct. odbędzie sią przymusowa licytacya dóbr Węglówka w powiecie wielickim położonych, dłużnika Zygmunta Samborskiego własnych, w jednym terminie d. 27go czerwca 1887, o godzinie 10 rano w gmachu sądu krajowego, na którym rzeczone dobra także niżej ceny wywołania sprzedane będą.

Cena wywołania wynosi 6492 zł.

Wadyum 400 zł.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tut sąd. registraturze.

Kraków, 22 kwietnia 1887.

L. 1254 (3860 2—3)

Dnia 30 czerwca i 1 sierpnia 1887 zawsze o godz. 10 rano odbędzie się licytacya połowy realności Michała Guza w Czerteżu l. k. 34 wyk. hip. 41 powyżej szacunku 1055 złr. 72½ na rzecz Szymona Marka o 400 złr.

Wadyum 105 złr 57 ct.

Do warunków ułatwiających termin 31 sierpnia 1887 o godz. 9 rano.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w sądzie.

Kuratorem wierzycieli dr. Gawel.

C. k. sąd powiatowy

Sanok, dnia 19 lutego 1887.

L. 587. (3799 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Brzesku ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi galic. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie, w kwocie 157 zł. 67 ct. z pn., odbędzie się w dniach 5 lipca i 9go sierpnia powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 13go września 1887 nawet poniżej takowej, jednak nie niżej sumy wyrównującej wierzytelnościom hipotecznym, licytacya realności wyk. hip. l. 201 gm. kat. Iwkowa objętej, Jędrzeja Tuczni własnej, oraz realności wyk hip. l. 238 gm. kat Iwkowa objętej, Jana Jasnosa własnej.

Cena wywołania 808 zł.

Wadyum 80 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli i dla wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem dra Parviego adwokata w Brzesku.

W razie nieudałej sprzedaży na powyższych terminach, wyznacza się do przesłuchania wierzycieli hipotecznych, termin na dzień 13go września 1887, o 4tej po południu.

Brzesko, dnia 14 lutego 1887.

L. 4882. (3771 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sum 59 zł. 69 c., 238 zł. 56 ct. i 238 zł 56 ct. w. a. z pn., na rzecz c. k. uprz. gal. akc. banku hipotecznego, odbędzie się dnia 13 lipca 1887, w biurze nr. 7, o godzinie 10 przed południem, egzekucyjna sprzedaż realności dłużników Jony i Jenty Geldbardów, wedle dom. 20 pag. 289 et. 291 nr. 1 i 2 haer. własnej, w Tarnopolu pod l. sp. 1916 now. położonej.

Cena wywołania nawet poniżej której realność ta, na powyższym terminie sprzedaną będzie 14000 złr. w. a.

Wadyum 700 złr. w. a.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli, którzyby po 21 października 1886, prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała względem dozwolenia licytacyi z jakiego kolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanowiono kuratorem ad actum p. adwokata dra Mantla.

Tarnopol, dnia 23 kwietnia 1887.

L. 10588. (3796 2—3)

Dnia 19 lipca 1887 o 11 rano, odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod lk. 94, wyk. hip. 94 księgi gruntowej gminy Poręba, Wojciecha Gurgóla własnej, na rzecz galic. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie, celem zaspokojenia 10 rat po 41 złr. 78 ct. i resztującego kapitału w kwocie 622 złr. 57 ct. z pn.

Cena wywołania 700 zł.

Wadyum 70 zł.

Wyciąg hipoteczny, warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Brzesko, 21 grudnia 1886.

L. 2197. (3724 2—3)

Celem wydobycia wierzytelności ogólno-rolniczo kredyt. zakładu dla Galicyi i Bukowiny we Lwowie wynoszącej 136 zł. 80 ct. odbędzie się w sądzie tutejszym 7 lipca, 11 sierpnia i 15go września 1887 przymusowa licytacya realności Pawła Nawrockiego wykazem hipotecznym 190 gminy katastralnej Mszana objętej.

Wadyum wynosi 10prc. ceny wywołania 200 zł.

Bliższe warunki licytacyi, akt detaksacyi i wyciąg tabularny w tusądowej registraturze do przejrzenia.

C. k. sąd powiatowy

Janów, dnia 1 kwietnia 1887.

L. 12476. (3549 2—3)

C. k sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi Towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie, a mianowicie trzech rat półrocznych w kwotach 1350 zł., 1350 zł. i 1350 zł. w. a. z pn. odbędzie się dnia 14 lipca 1887 o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya do Zygmunta Kaźmierza dw. im. Dybowskiego wedle wyk. hip 437 i 611 tut. sądu należących dóbr Kulawa i Lubella część I w powiecie żółkiewskim położonych, na którym terminie dobra te i niżej ceny wywołania 96.475 zł. sprzedane zostaną, że jako wadyum kwota 4.900 zł. złożoną być ma, akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie, że dla wszystkich tych wierzycieli, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 22 października i 8 listopada 1885 rzeczowe prawa na wspomnianych dobrach nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Lil. kuratorem, a jego zastępcą adwokat dr. Pa. dziera mianowany został.

Lwów, dnia 30 kwietnia 1887

L. 1828. (3782 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Brzeżanach podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia pretensyi p. Karoliny z Prokopowiczów Schutt w kwocie 220 zł. z pn. odbędzie się w zabudowaniu tegoż sądu w sali nr. 12 w dniach 5 lipca 1887, 5 sierpnia 1887 i 31 sierpnia 1887, każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż realności pod nr. 142 w Brzeżanach położonej wedle dom. tom. I pag. 193 n. haer. 10 własność p. Karola Kąkolewskiego stanowiącej.

Cena wywołania wynosi 1561 zł. 9 ct. niżej której sprzedaż dopiero na 3 terminie nastąpi.

Wadyum ustanowione na kwotę 157 zł. w. a.

Nabywca obowiązany będzie te wierzytelności których zapłatę wierzyciele przed terminem zapłaty lub umówionem wypowiedzeniem przyjąćby nie chcieli, przyjąć do zapłaty z hipoteki za potrąceniem z ceny kupna o ileby z takowej wedle porządku tabularnego do zapłaty przypadały.

Resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w sądzie tutejszym.

O rozpisaniu licytacyi uwiadamia się strony interesowane, tudzież tych wierzycieli, którzyby dopiero po dniu 11 marca 1887 jako dniu wystawienia ekstraktu tabularnego hipotekę uzyskali, lub którymby uchwała niniejsza lub późniejsze, w tej sprawie zapaść mające, z jakiegokolwiek powodu nie mogły być doręczone do rąk ustanowionego niniejszem kuratora ad actum adw. dr. Holzera z substytucyą adw. dr. Gottlieba w Brzeżanach, jakoteż za pomocą niniejszego edyktu.

Brzeżany, dnia 23 kwietnia 1887.

Konkursa.

L. 28483. (3894 2—3)

Dnia 24 czerwca 1887, odbędzie się we Lwowie w kaplicy św. Zofii, przed południem po mszy św., losowanie posagów z fundacyj imienia:

I. Jana Antoniego Łukiewicza w kwocie wygrywającej 3900 zł.;

II. Wincentego Łodzi Ponińskiego w kwotach wygrywających 600 zł. i 300 zł. a. w.

III. Elżbiety Czarkowskiej w kwocie wygrywającej 84 zł.

Bliższe postanowienia w tej mierze są następujące:

Sieroty, nieznajdujące się obecnie na wychowaniu w zakładzie Sióstr Miłosierdzia św. Kazimierza, a chcące brać udział w losowaniu z fundacyi Łukiewicza, mają najdalej do 20 czerwca br. zgłosić się u Przełożonej zakładu, tudzież w urzędzie parafialnym obrządku łacińskiego św. Mikołaja we Lwowie i tam udowodnić swe uprawnienie do losowania okazaniem metryki chrztu, jakoteż świadectwem sieroctwa i moralności przez miejscową władzę wystawionem, a przez właściwy urząd parafialny stwierdzonem.

Współubiegające się winny dnia 24 czerwca br. wysłuchać mszy św. w kaplicy św. Zofii.

Dzieci, które nie są w stanie same losować, tudzież sieroty, które 24 rok życia przekroczyły, wykluczone są od losowania.

2. Do losowania z fundacyi Ponińskiego będą przypuszczone dziewczęta, które udowodnią, że są religii katolickiej, rodziców ślubnych w Galicyi urodzone i zamieszkałe, że 8 rok życia ukończyły a 24 nie przekroczyły, że moralnie się prowadzą, nauki religii pobierały, są ubogie, że ich rodzice są również ubodzy i moralne życie prowadzą, lub gdyby już nie żyli, że nie pozostawili majątku.

Od złożenia powyższych dowodów, uwolnione są dziewczęta, zostające w zakładzie św. Kazimierza we Lwowie.

Dziewczęta, które już raz wygrały los w jednej z tych fundacyj, nie mogą więcej losować z fundacyi Ponińskiego.

Rodzice lub opiekunowie dziewcząt, chcących brać udział w losowaniu, mają wnieść pisemne podanie w wyż wymieniony sposób, opatrzone w potrzebne dokumenta do c. k. Namiestnictwa, najdalej do 16 czerwca 1887; dziewczęta zaś same mają jeszcze przed losowaniem, a to dnia 22 czerwca b. r., o godzinie 10 przed południem, przedstawić się osobiście komisyi, losowaniem kierującej, w zakładzie Sióstr Miłosierdzia.

Do ciągnienia losów przystąpią dziewczęta po kolei, według starszeństwa wieku.

Dziewczęta, które wyciągną los wygrywający, obowiązane są z woli fundatora modlić się za spokój duszy jego, a w dniu śmierci jego, t. j. 24 marca każdego roku wysłuchać mszy św.

3. Do losowania z fundacyi imienia Czarkowskiej, będą przypuszczone dziewczęta, niemniej jak 8 a nie więcej jak 24 rok życia liczące, bez względu, czy wcale rodziców już nie mają, lub też tylko ojca lub matki.

Muszą jednak legalnie dowieść, że są religii katolickiej, urodzone w Galicyi lub w wielkiem księstwie Krakowskiem, z rodziców polskiej narodowości, a w razie pochodzenia z rodziców nieślubnych, z matki tejże narodowości, że prowadzą moralne życie i są ubogie.

Od złożenia wymaganych dowodów wolne są sieroty, znajdujące się w zakładzie św. Kazimierza we Lwowie.

Sieroty, które już raz wygrały posag, wykluczone są od losowania.

Względem podań o przypuszczenie do losowania, zachować należy te same formalności, jakie zawiera niniejsze obwieszczenie co do fundacyi imienia Łukiewicza.

Wygrywająca obowiązaną jest modlić się za spokój duszy fundatorki, a szczególnie w dniu jej śmierci, t. j. 9 czerwca, każdego roku.

Wygrane sumy posagowe będą aż do czasu zamążpójścia dziewcząt wygrywających, lub też do czasu ich pełnoletności, korzystnie umieszczone, a rewersy doręczone ich uprawnionym zastępcom.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 16 maja 1887.

Дня 24 Червцѧ с. г. ôтбȣде сѧ въ Львовѣ въ каплици св. Софіи передъ полуднемъ по слȣжбѣ Божой льосованье зъ фȣндацій посаговыхъ, именно: Иоана Антонія Лȣкевича въ квотѣ вигриваючой 3900 злр. а. в., Викентого Лодзѧ Понинского въ квотѣ вигриваючой 600 и 300 зл., и Єлисаветы Чарковской въ квотѣ вигриваючой 84 злр. а. в.

1) Сироты, не знаходѧщіи сѧ теперъ въ закладѣ Сестръ Милосердѧ св. Казимира въ Львовѣ на воспитанью, а хотѧщіи брати оучасть въ льосованю зъ фȣндацій Лȣкевича маютъ найдальше до 20 Червцѧ зголосити сѧ оу Настоѧтельки сего закладȣ и въ оурѧдѣ парохіѧльнôмъ обр. лат. парохій св. Николаѧ въ Львовѣ и тамже оудоводнити свое оуправненіє до бранѧ оучасти въ льосованю оказаніємъ метрики хрещенѧ ꙗкъ и свѣдоцтвомъ сиротства и обичайности черезъ власть мѣсцевою виставленого а черезъ дотичнȣю парохію затверженого.

Всполȣбѣгательки должнй на дню 24 Червцѧ г. с. въ каплици св. Софій слȣжбȣ Божȣ вислȣхати.

Дѣти, которй сами не могȣтъ льосовати, сȣть рôвно ꙗкъ сироти, которй 24 рокъ житѧ оукôнчили, ôтъ льосованѧ виключенй.

2) До льосованѧ зъ фȣндацій Лодзѧ Понинского бȣдȣтъ припȣщенй дѣвчата, котори легально оудоводнѧтъ, що сȣть религіи католической, въ Галичинѣ зъ родителей законнихъ зроджени, и замешкали, дальше, що 8-ій рокъ житѧ оукôнчили, а 24-го не переступили, що моральне житіє провадѧтъ, наȣкȣ религій побирали, сȣть оубогими, та що родичи ихъ — если ще жиютъ — такожъ сȣть оубогими, обичайно сѧ провадѧтъ, або, есливи вже померли, що не зôставили маєткȣ.

Отъ зложенѧ повижшихъ доводôвъ сȣть оувôльненй дѣвчата знаходѧщіи сѧ въ закладѣ св. Казимира во Львовѣ.

Дѣвчата, которй вже разъ обдѣленй зôстали посагомъ одной зъ тихъ фȣндацій, не могȣтъ больше льосовати зъ фȣндацій Понинского.

Родичи или опѣкȣнове дѣвчатъ хотѧщихъ оучаствовати въ льосованю, маютъ внести писменнȣю оудокȣментованȣю просьбȣ въ способъ повижше виражений до протоколȣ подавчого ц. к. Намѣстничества найдальше до 16 Червцѧ с. г.; дѣвчата же сами, маютъ передъ тѧгненіємъ льосовъ, а именно 22 Червцѧ с. г. о годинѣ 10 зъ рана представити сѧ лично комисій льосованіємъ кервȣющой въ закладѣ Сестръ Милосердѧ.

До тѧгненіѧ приступлаютъ дѣвчата чергою пôдлѧ старшеньства. Дѣвчата, которй льосъ выгриваючій витѧгнȣтъ, сȣть зъ волѣ фȣндатора обовѧзани молитисѧ за оупокой дȣши его, а въ день смерти его, т. є. 24 марта каждого рокȣ слȣжбȣ Божȣ вислȣхати.

3) До соȣчастіѧ въ льосованю зъ фȣндацій Єлисабети Чарковской бȣдȣтъ припȣщенй дѣвчата не менше ꙗкъ 8, а не бôльше ꙗкъ 24 лѣтъ житѧ числѧщій.

Тій маютъ легально доказаты, що сȣть вѣри католической безъ взглѧдȣ на тоє, чи родичѣвъ цѣлкомъ, або только отцѧ, або матери не маютъ, потомȣ, чи зъ родичѣвъ законныхъ сȣть зрожденй, мȣсѧтъ бȣти оуродженй въ Галичинѣ або великôмъ кнѧжествѣ Краковскôмъ зъ родичôвъ польской народности, а въ разѣ походженѧ зъ родичôвъ незаконныхъ зъ матери тойже народности, мȣсѧтъ вести житє обичайне и доказати, що сȣть оубогими.

Отъ зложеніѧ вымаганыхъ доказôвъ оувôльненй сȣть дѣвчата сироты, въ закладѣ Сестръ Милосердѧ св. Казимира въ Львовѣ знаходѧщійсѧ.

Сироты, которй вже разъ выграли посагъ, сȣть выключенй ôтъ льосованѧ.

Въ взглѧдѣ прошеній о припȣщеніє до льосованѧ заховати сѧ маютъ тій формальности, ꙗкій въ обвѣщенію симъ знаходѧтсѧ що до фȣндацій Лȣкевича.

Выгриваюча есть обовѧзана молити сѧ за оупокой дȣшȣ фȣндаторки Єлисабети Чарковской, а то особенно въ день 19 Червцѧ кождого рокȣ, ꙗко въ день смерти тойже.

Вильосованій сȣми посаговій зôстанȣтъ до часȣ замȣжества выгрываючихъ дѣвчатъ, або до часȣ ихъ полнолѣтности користно оулькованй а дотичній реверси зôстанȣтъ ихъ застȣпникамъ оуправненымъ дорȣченй.

Зъ ц. к. Намѣстничества

Львôвъ, днѧ 16 Маѧ 1887.

L. 5121/pr. (3895 2—3)

Celem obsadzenia jednej posady nadinżyniera w randze VIII. klasy z systemizowanemi dla tej posady poborami w galicyjskiej państwowej służbie budownictwa, rozpisuje się niniejszem konkurs do 15 czerwca b. r.

Ubiegający się o tę posadę winni wnieść swe podania, opatrzone w dowody kwalifikacyi i znajomości języków krajowych, w przepisanej drodze służbowej do Prezydyum c. k. Namiestnictwa we Lwowie.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie, 22 maja 1887.

L. 3942. (3904 1—3)

Dwie posady nowo kreowane sekretarzów rady przy sądzie obwodowym w Przemyślu, w VIII klasie rangi ze systemizowanemi należytościami są do obsadzenia.

Ubiegający się o tę lub o podobną posadę przy innych sądach kolegialnych Galicyi wschodniej opróżnić się mogącą, wniosą swoje należycie udokumentowane podania w drodze przepisanej do 6 czerwca 1887 do Prezydyum c. k. sądu obwodowego w Przemyślu.

Lwów, 23 maja 1887.

Księgi gruntowe.

L. 135. (3905)

Komisya hipoteczna przy Prezydyum c. k. sądu obwodowego w Kołomyi zawiadamia, że dochodzenia miejscowe celem założenia nowej księgi gruntowej w gminie Żabokruki, dnia 2 czerwca 1887 rozpoczęte zostaną.

Każdemu wolno przy tej komisyi się jawić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub obrony swych praw za stosowne uzna.

Kołomyja, 23 maja 1887.

Upadłości.

L. 18056. (3923)

Na skutek wniosku zgromadzonych na terminie dnia 28 kwietnia 1887, wierzycieli konkursowych gal. zakładu zastawniczego i kredytowego we Lwowie, tudzież wskutek próśb niektórych wierzycieli konk., których wierzytelności przenoszą jedną czwartą część wszystkich wierzytelności konkursowych c. k. sąd krajowy we Lwowie wyznacza termin, celem wyboru nowego wydziału wierzycieli masy gal. zakładu zastawniczego i kredytowego we Lwowie, na dzień 16 czerwca 1887, o godz. 9 przed południem, w tus. sali rozpraw, na który wszystkich wierzycieli konkursowych wzywa się.

Lwów, dnia 14 maja 1887.

L. 13630. (3903 1—3)

C. k. sąd krajowy, jako handlowy w Krakowie, na zasadzie §. 62 ord. konk., zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Jana Romanika, właściela handlu win w Krakowie, a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiekby się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ord. konkurs. z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się pana c. k. adjunkta sądowego Ludwika Łaskiego a tymczasowym zarządcą masy pana adw. dr. Józefa Kopffa z substytucyą pana adw. dr. Michała Keya.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 6 czerwca 1887, przed komisarzem konkursowym wyznaczonym, za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensye wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. sąd krajowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyi przeciwko rzeczonym masom konkursowym chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdywał do dnia 31 lipca 1887 w c. k. sądzie krajowym w Krakowie, podług przepisu ordynacyi konkursowej, unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 22 sierpnia 1887 o godzinie 10 rano, w biurze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzytelnili i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili. Termin ten ustanawia się także jako termin do rozprawy ugodowej w myśl § 68 u. k.

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysłuża prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostateczne osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Krakowie lub w jego pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Krakowie zamieszkałego, w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym zostałby.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej".

Termin do likwidacyi oznaczony jest zarazem terminem co do układów z wierzycielami.

Kraków, 23 maja 1887.

Wyroki prasowe.

L. 7882. (3921)

W imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §§. 489 i 493 sp. k. i §. 37 ust. pras., że treść pisma ulotnego pod tytułem: O Potrzebie skarbu narodowego — Paryż. Drukarnia Polska. A. Reifa 3 Rue du Four, zawiera znamiona zbrodni z §. 65 lit. a ust. kar. i występku z §. 305 u. k., zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu, a zabrany nakład ma byż zniszczony.

Lwów, 18 maja 1887.

L. 7985. (3920)

W imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy dla spraw karnych orzekł, na mocy §§. 389 i 493 sp. k. i §. 37 ust pras., że treść artykułu umieszczonego w numerze 10ym czasopisma: Gazeta Nadniestrzańska" z dnia 15 maja 1887 pod napisem: „A co tam ze Stryjem?" zawiera znamiona występku z §. 300 u. k., zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, 21 maja 1887.

L. 7825. (3919)

W imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §§. 489 i 493 sp. k. i §. 37 ust. pras., że treść artykułu umieszczonego w numerze 5ym czasopisma: „Praca" z dnia 13 maja 1887 pod napisem: „Tajna policya" zawiera znamiona występku z §. 300 u. k.; treść artykułu pod napisem „Komedye wielkiej polityki" zawiera znamiona występku z §. 300 u. k.; treść artykułu pod napisem: „Upadek" zawiera znamiona występku z §. 305 u. k. i że treść artykułu pod napisem: „Cóż to szkodzi?" zawiera znamiona występku z §. 305 u. k, zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, 17 maja 1887.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 28587. (3893 2—3)

Kandydaci zawodu leśno-gospodarczego, którzy w roku bieżącym zamierzają poddać się egzaminowi rządowemu na samoistnych gospodarzy lasowych, lub egzaminowi niższemu na technicznych pomocników leśnych, mają swe podania o przypuszczenie do egzaminu wnieść do c. k. Namiestnictwa najdalej do 15 lipca 1887, a to kandydaci, zostający w służbie publicznej, w właściwej drodze urzędowej, inni zaś za pośrednictwem dotyczącego c. k. Starostwa, względnie c. k. Dyrekcyi Policyi we Lwowie lub Krakowie.

Do podania należy dołączyć dokumenta, poszczególnione w rozporz. minist. z d. 16 stycznia 1850 Dz. p. p. nr. 63 i oznaczyć wyraźnie w podaniu, czy kandydat zamierza poddać się egzaminowi dla samoistnych gospodarzy lasowych, czyli egzaminowi niższemu dla technicznych pomocników leśnictwa.

Podania za późno wniesione lub niezaopatrzone w przepisane dokumenta, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 18 maja 1887.

Zl. 894. (3761 2—3)

Vom k. k. Bezirksgerichte in Tłuste wird bekannt gemacht, daß Feibisch Ubin gegen Herrn Josef Romaszkan und Hr. Zenon Lenicki unterm 17 Februar 1887 Zl. 894 eine Bagatellklage pto Zahlung des Betrages pr. 17 fl. 28 kr., 702 fl. und 28 fl. 80 kr. ö. W. ausgetragen hat, worüber der Termin zur mündlichen Verhandlung nach Bagatellverfahren auf den 1 Juni 1887 um 9 Uhr Früh bestimmt und für die angeblich dem Wohnorte nach unbekannten Belangten Josef Romaszkan Hr. Anton Semkowicz und für Zenon Lenicki k. k. Notar Hr. Karl Lenartowicz, beide aus Tłuste auf Gefahr und Kosten derselben zu Kuratoren bestellt wurden.

Hievon werden Belangten mit dem verständigt, daß es derselben obliegt am besagten Termine entweder persönlich zu erscheinen oder aber den bestellten Kuratoren gehörige Information zu ertheilen, oder endlich einen anderen Sachverwalter dem Gerichte namhaft machen, widrigens Sie die Folgen aus dieser Vernachläßigung sich selbst zu schreiben werden müßen.

K. k. Bezirks-Gericht.

Tłuste, den 10. März 1887.

L. 238. (3692 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Turce ustanawia w sprawie egzekucyjnej Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie, przeciw spadkobiercom po ś. p. Romanie Seredyczu, pto 25 rat a 9 zł. i resztującego kapitału 17 zł. 6 ct. w. a. z pn., dla nieobecnej Ewy Seredycz, tudzież dla mas po ś. p. Feni i Maryi, celem doręczenia uchwały licytacyjnej do l. 5782 i następujących Pawła Kowalczuka, naczelnika gminy w Jabłonce niżnej kuratorem i o tem nieobecną pod rygorem złych skutków, celem wybrania sobie innego zastępcy i podania go do wiadomości sądu, zawiadamia się.

Z c. k. sądu powiatowego.

Turka, dnia 31 marca 1887.

L. 3487. (3637 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia Michała i Zofię małż. Judyczewskich, z życia i miejsca pobytu nieznanych, tudzież spadkobierców ich z imienia życia i miejsca pobytu nieznanych, że przeciw nim Mojżesz i Chana Małka 2 im. małż. Lipper o uznanie za właścicieli realności pod l. 87 na Mniszu w Przemyślu pozew wytoczyli, naco uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 3487 pozwanym wniesienie pisemnej obrony do 90 dni polecono.

Oraz postanowił sąd dla tych pozwanych kuratora w osobie adw. dr. Skórskiego z zastępstwem adw. dr. Łużeckiego i poleca pozwanym, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumieli, lub innego pełnomocnika sądowi w czas przedstawili, inaczej skutki zaniedbania sami sobie przypisać będą musieli.

Przemyśl, 17 go marca 1887.

L. 4311. (3721 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie zawiadamiając niewiadomego z życia i miejsca pobytu Jana Piątkowskiego i nieobjętą masę spadkową po śp. Elżbiecie Werner 2 śl. Łuckiej, a względnie tychże z imienia, nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, że w dniu 26 marca 1887 do l. 4311, wnieśli przeciw nim Karol Ertl i Lambertyna Dolinkiewiczowa pozew o uznanie prawa własności do całej realności pod N. C. st. 3/n. 11²/₄ w Stanisławowie położonej, a wykazem hip. l. 557 objętej, tudzież zaintabulowanie powoda Karola Ertla za właściciela całej tej realności i że pozew dekretowany do pisemnego postępowania z terminem 90 dniowym do wniesienia obrony doręczono ustanowionemu kuratorowi pozwanych, adw. dr. Eminowiczowi wzywa ich, ażeby kuratorowi potrzebnej do obrony informacyi udzielili lub innego zastępcę sądowi podali, inaczej bowiem rozprawa przeprowadzoną będzie z ustanowionym kuratorem.

Stanisławów, 2 kwietnia 1887.

L. 1401. 3666 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Wadowicach, podaje niniejszem do wiadomości Stanisławowi Kozłowskiemu, Józefie z Kozłowskich Sikorskiej, Magdalenie z Kozłowskich Pocielejowej, Józefowi Kozłowskiemu, Olimpii Kozłowskiej, Franciszce Kozłowskiej, Helenie Kozłowskiej i Waleremu Kozłowskiemu wszystkim z życia i miejsca pobytu niewiadomym, iż przeciw nim i masie niebjętej po Maryannie Hirschbergowej wniósł Jan Hirschberg do tutejszego sądu sub praes. 23 marca 1887 do l. 1401, pozew o własności dóbr tabularnych, Zarzyce małe, że celem zastępstwa niewiadomych z miejsca pobytu i życia pozwanych, ustanowiono kuratora ad actum w osobie p. adwokata kraj. dr. Andrzeja Marka, ze substytucyą p. adw. dr. Izydora Daniela obydwaj w Wadowicach i temu kuratorowi ów pozew do wniesienia pisemnej obrony w 90 dniach doręczono.

Wzywa się przeto niewiadomych z życia i miejsca pobytu pozwanych, aby w tej sprawie do tutejszego sądu się zgłosili, albo kuratorowi potrzebnych do obrony środków udzielili, lub innego pełnomocnika sobie obrali i o tem do tutejszego sądu donieśli, gdyż w przeciwnym razie wynikające ze zaniedbania tego skutki, sami sobie przypisać by musieli.

Wadowice, 23 kwietnia 1887.

L. 9854. (3479 2—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie na żądanie Stanisława Lesznowskiego de prs. 14 kwietnia 1887 l. 9854, wzywa każdego któryby zagubioną przez Stanisława Lesznowskiego policę asekuracyjną przez dyrekcyę Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie wystawioną, na okaziciela opiewającą, zabezpieczającą kapitał pośmiertny w kwocie 5000 rubli a wedle tab. I do l. 13517 wydaną, w swych rękach posiadał, lub do takowej jakiekolwiek rościł sobie prawa, ażeby się w przeciągu 1 roku 6 tygodni i 3 dni od dnia ogłoszenia edyktu liczyć się mającym, do tut. sądu zgłosił, lub policę wspomnioną tut. sądowi tem pewniej przedłożył, ile że w razie przeciwnym polica ta na powtórne żądanie podającego za umorzoną i wszelkiego skutku prawnego w obec wystawcy pozbawioną, uznaną zostanie.

Kraków, dnia 22 kwietnia 1887.

L. 9853. (3480 2—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie na żądanie Stanisława Lesznowskiego de prs. 14 kwietnia 1887 l. 9853 wzywa każdego, któryby zagubioną przez Stanisława Lesznowskiego policę asekuracyjną przez dyrekcyę Towarzystwa ubezpieczeń w Krakowie wystawioną, zabezpieczającą posag dla Julii Lesznowskiej w kwocie 1500 rubli wedle tabl. X do l. 5684 wydaną, w swych rękach posiadał lub do takowej jakiekolwiek rościł sobie prawa, ażeby się w przeciągu 1 roku 6 tygodni i 3 dni od dnia ogłoszenia edyku liczyć się mającym, do tut. sądu zgłosił, lub policę wspomnioną tut. sądowi tem pewniej przedłożył, ile w przeciwnym razie polica ta na powtórne żądanie podającego za umorzoną i wszelkiego skutku prawnego wobec wystawcy pozbawioną uznaną zostanie.

Kraków, dnia 22 kwietnia 1887.

L. 6139. (3726 1—3)

C. k sąd powiatowy w Kałuszu zawiadamia Włodzimierza Radzikiewicza, z miejsca pobytu niewiadomego, że przeciw niemu Mechel Hoffman wniósł prośbę o egzekucyę prowizoryczną, celem zabezpieczenia kwoty 80 zł., w skutek której prowizoryczną grabież i przeniesienie ruchomości jego dozwolono, i dla tegoż niewiadomego z miejsca pobytu Hermana Kiczała kuratorem ustanowiono, któremu Włodzimierz Radzikiewicz środki ku obronie ma udzielić lub innego zastępcę sądowi oznajmić.

C. k. sąd powiatowy.

Kałusz, 13 maja 1887.

L. 6345. (3667 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Brodach zawiadamia, iż dnia 9 kwietnia 1885 zmarła we Lwowie Sara Chane Wegsmann bez rozporządzenia ostatniej woli.

Gdy spadkobiercy sądowi nie są znani, wzywa się tych wszystkich, którzyby z jakiegokolwiek tytułu do spadku pretensye podnieść chcieli, aby swe prawa do spadku w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niniejszego edyktu w tutejszym sądzie zgłosili i przy wykazaniu swych praw do spadku oświadczenie się do spadku wnieśli, w przeciwnym bowiem razie, spadek, dla którego tymczasem kurator wosobie adwokata dra Ornsteina w Brodach ustanowiony został, oświadczonym spadkobiercom przyznanym, a część nieobjęta, lub gdyby nikt do spadku się nie oświadczył, cały spadek przez państwo jako bezdziedziczny objętym zostanie.

Brody, dnia 21 kwietnia 1887.

L. 3388. (3672 1—3)

Pp. Maryę Hilchenową, z domu Jaworską, Amalię z Hublów Stellerową i Henryka Hubla, z życia i miejsca pobytu niewiadomych niniejszem zawiadamia się, że na żądanie Romualda Palcha dozwolono ts. rezolucyą z dnia 29 kwietnia 1887, l. 3388 wykreślenie ciążącego na realności l. 173/174 w Jaśle prawa zastawu wierzytelności hipotecznej Maryi Jaworskiej 1200 złr. mk. na podstawie kwitu z daty Fülek, 31 lipca 1858 i wierzytelności Amalii z Hublów Stellerowej i Henryka Hubla 900 złr. mk. na podstawie kwitu z daty Praga 28 lutego 1873 i z daty Lwów, 18 marca 1873, tudzież, że dlan ustanowiono kuratora ad actum w osobie p. Teofila Nartowskiego, zastępcy c. k. notaryusza w Jaśle i temuż odnośną rezolucyę doręcza się.

Jasło, 29 kwietnia 1887.

L. 17167. (3516 3—3)

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie, zawiadamia przez edykt niewiadomego z miejsca pobytu Leibischa Ludmerera, że firma handlowa Schaje Abr. Bubera synowie uzyskała przeciw niemu na podstawie wekslu, w prawnej formie wydanego z daty Lwów dnia 23 września 1883 na 180 zł. wa. opiewającego, nakaz zapłaty z dnia 31 grudnia 1884 l. 61170 o zapłacenie 123 zł. w. a., który ustanowionemu dlań kuratorowi adwokatowi dr. Goldbergowi z substytucyą adw. dr. Bodeka się doręcza.

Lwów, 30 kwietnia 1887.

L. 4057. (3536 3—3)

Samborski c. k. sąd obwodowy umiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych, Ludmilę Cienciewicz i Sydonię Meyerberg, że Floryan Reif wniósł dnia 1 kwietnia 1887 przeciw nim pozew o zapłacenie kwoty 2100 zł. aw. zpn.

Pozew ten, zadekretowany do pisemnego postępowania, doręcza się ustanowionemu kuratorowi tych pozwanych, p. adw. kraj. dr. Ignacemu Budzynowskiemu w Samborze, któremu adwokata krajowego pana dr. Fiternika w Samborze na zastępcę się nadaje do wniesienia pisemnej obrony w 90 dniach.

Wzywa się tedy pozwane Ludmilę Cienciewicz i Sydonię Mayerberg, aby temu ustanowionemu im kuratorowi udzielili w tej sprawie informacyę potrzebną, lub innego pełnomocnika sobie ustanowili, inaczej złe skutki im samym przypisane zostaną.

Sambor, 13 kwietnia 1887.

L. 9197. (3484 3—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie, na żądanie Franciszka Lichy'ego, wzywa każdego, którby zagubione przez niego poświadczenia kasy oszczędności m. Krakowa, na imię Franciszka Lichy'ego opiewające, nr. 17097, z daty Kraków 24 listopada 1884, na zastawiony w kasie oszczędności m. Krakowa jeden list zastawny 3 prc. austr. Zakładu kredyt. ziemskiego S. 2771 nr. 87 na 100 zł. aw. i poświadczenie tejże samej kasy oszczędności m. Krakowa nr. 17360, z daty Kraków 24 stycznia 1885, na zastawiony jeden list zastawny 3 prc. austr. Zakładu kredyt. ziemskiego S. 1189 nr 83 na 100 zł. aw., oraz na zastawione dwa losy czerwonego krzyża austryackiego po 10 zł. aw. S. 8503 nra 35 i 41, w swych rękach posiadał, lub do takowych jakiekolwiek prawa sobie rościł, ażeby się w terminie jednego roku, 6 tygodni i trzech dni, od dnia edyktu tego liczyć się mającym, do tutejszego sądu zgłosił, ewentualnie poświadczenia wspomniane tut. sądowi tem pewniej przedłożył, gdyż po upływie tego terminu poświadczenia powyższe, na powtórne żądanie podającego, za umorzone i wszelkiego skutku prawnego w obec wystawcy pozbawione, uznane zostaną.

Kraków, 15 kwietnia 1887.

L. 2470. (3481 3—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie ogłasza, że Ekspozytura c. k. Prokuratoryi skarbu w Krakowie im. Szpitala ubogich w Krzeszowicach wniosła do tut. sądu prośbę o amortyzacyę książeczki kasy oszczędności m. Krakowa nr. 72667 na kwotę 43 zł. 14 ct. aw. opiewającej.

Wzywa się zatem posiadacza rzeczonej książeczki, aby w przeciągu 6 miesięcy od dnia ogłoszenia edyktu do tut. sądu się zgłosił i prawa swe wywiódł, gdyż po upływie tego terminu książeczka ta za umorzoną uznaną zostanie.

Kraków, 4 marca 1887.

L 10530. (3662 3—3)

C. k. sąd krajowy zawiadamia, iż Szymon Tadeusz Waszko, urodzony w Krakowie na dniu 24 października 1825, syn Tomasza i Tekli Waszków, wydalił się w roku 1845 lub 1846 z Krakowa do Królestwa Polskiego, gdzie w krótce po swojem wydaleniu się podczas kąpieli w Wiśle w Warszkwie utonąć miał.

Ponieważ Szymon Tadeusz Waszko do Krakowa więcej nie powrócił, ani też żadnej wiadomości o sobie nie dał, wnieśli krewni tegoż, Maryanna z Kulów Ciepielowa, Marcyanna z Kulów Gątarska i Jakób Kula jako opiekun małoletniego Wincentego Kuli, prośbę o wprowadzenie postępowania, celem uznania tegoż za zmarłego, a to w celu przeprowadzenia po nim postępowania spadkowego.

Wzywa się zatem każdego, którvby o życiu lub śmierci Szymona Waszki jaką wiadomość miał, o tem sądowi lub też ustanowionemu dla nieobecnego Szymona Waszki kuratorowi adwokatowi dr. Józefowi Kremerowi w Krakowie do d. 30 czerwca 1888 doniósł, gdyż po upływie tego czasu na ponowne żądanie podających decyzya względów ich prośby powziętą zostanie.

Kraków, 29 kwietnia 1887.

L. 4718. (3483 3—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie, w stanowczem załatwieniu podania de praes. 19 lutego 1887 l. 4717, wzywa każdego, któryby wylosowany już los pożyczki miasta Krakowa nr. 18978 z wygraną 30 zł. posiadał, aby takowy w przeciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni tutejszemu sądowi przedłożył, albowiem po bezskutecznym upływie tego termtnu los ten na dalsze żądanie Zofii Glass umorzonym zostanie.

Kraków, 1 kwietnia 1887.

L. 4423. (3730 3—3)

Wykaz przypadających na pojedyncze okręgi szkolne kwot na bezpłatne książki w języku polskim dla ubogich uczniów w stosunku do ilości dzieci do szkoły rzeczywiście uczęszczających na rok 1887/888.

Liez. porząd.	Okręgowa Rada szkolna w	Ilość dzieci do szkoły rzeczywiście uczęszczających.	kwota przypadająca na książki bezpłatne w języku poiskim z zakładu narodowego im. Ossoiińskich. zł.	ct.	Uwaga
1	Lwowie dla miasta	10115	373	09	
2	Krakowie „ „	7285	268	70	
3	Krakowie zamiejska	21555	795	04	
4	Wadowicach	16011	590	56	
5	Myślenicach	10991	405	40	
6	Nowym Sączu	10629	392	04	
7	Gorlicach	6689	246	72	
8	Bochni	11698	431	48	
9	Tarnowie	9234	340	59	
10	Pilznie	7590	279	95	
11	Jaśle	12341	455	20	
12	Mielcu	9824	362	35	
13	Kolbuszowie	7614	280	84	
14	Rzeszowie	10049	370	66	
15	Sanoku	12291	453	34	
16	Przemyślu	8689	320	50	
17	Jarosławiu	12156	448	38	
18	Jaworowie	10016	369	44	
19	Samborze	8712	321	34	
20	Drohobyczu	10270	378	80	
21	Stryju	10612	391	42	
22	Kałuszu	7323	270	10	
23	Gródku	4577	168	82	
24	Lwowie zamiejska	25875	954	39	
25	Sokalu	16207	597	78	
26	Zółkwi	7735	285	30	
27	Złoczowie	17921	660	98	
28	Brzeżanach	5129	189	18	
29	Rohatynie	7817	288	32	
30	Tarnopolu	15360	566	54	
31	Trembowii	13036	480	84	
32	Zaleszczykach	4525	166	90	
33	Czortkowie	6126	225	96	
34	Sniatynie	7946	293	08	
35	Kołomyi	7299	269	22	
36	Nadwórnie	2789	102	87	
37	Stanisławowie	9207	339	58	
		383.243	14.135	70	

Z biura rach. c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 7 maja 1887.

L. 5638. (3718 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia z życia i miejsca pobytu nieznanego Józefa Koronę, tudzież spadkobierców jego z imienia, życia i miejsca pobytu nieznanych, że Jakób Delimata z Korczyny, przeciw nim o nakaz zapłaty sumy wekslowej prośbę wniósł, któremu żądaniu uchwałą z dnia 4 maja 1887 l. 5638 zadość uczyniono.

Oraz ustanowił sąd dla tego pozwanego, kuratora w osobie p. adw. dr. Tarnawskiego z zastępstwem p. adw. dr. Baumfelda i poleca pozwanemu, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumiał, lub innego sądowi w czas przedstawił, inaczej skutki z niedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Przemyśl, dnia 4 maja 1887.

L. 5287. (3710 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że Sara z Finków Brojda, Frymka z Finków Leserowa, Jozef Fink i Eliasz Fuchs wnieśli pozew de praes. 8 kwietnia 1887 l. 5287 przeciw Hendli z Leserów Margosches, Czarne z Holendrów Finkowej i spólnikom o uznanie prawa dziedziczenia do $^1/_{10}$ części spadku po śp. Reizli Leserowej i oddanie na własność i w posiadanie tej $^1/_{10}$ części spadku, w skutek czego postępowanie pisemne wdrożone i termin 90-dniowy do wniesienia obrony zakreślono.

Gdy przypozwana Sara z Holendrów Finkowa z życia i miejsca pobytu jest sądowi nieznaną, przeto ustanowiono dla niej kuratorem adw. dr. Goldhammera z substytucyą adw. dr. Ringelheima i wzywamy, aby ustanowionemu dlań kuratorowi środki do obrony podała lub innego obrońcę sobie wybrała i tegoż sądowi oznajmiła, w przeciwnym bowiem razie skutki zaniedbania sama sobie przypisać będzie musiała.

W Tarnowie, dnia 14 kwietnia 1887.

L. 9349. (3691 1—3)

C. k sąd powiatowy w Husiatynie zawiadamia Maryę Woroszek, że jest powołaną do spadku po Iwanie Żarnku z wezwaniem aby się do roku zgłosiła, lub kuratorowi Maxymowi Żarnkowi ze Szydłowiec informacyę nadesłała, gdyż inaczej rozprawa będzie przeprowadzoną z kuratorem.

Husiatyn, 28 lutego 1887.

L. 804. (3656)

C. k. sąd powiatowy w Tuchowie zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych Franciszka i Romana Steców, że w miejsce ustanowionego dla nich kuratora zmarłego Franciszka Frydmana ustanowiony został kuratorem Wawrzyniec Rygnicki.

Tuchów, 23 lutego 1887

L. 2336. (3741 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Baligrodzie niewiadomego z miejsca pobytu Bartka Piętra zawiadamia, że w sprawie Aby Schwindera przeciw niemu pto 22 zł. a. w. z pn. termin na dzień 20 czerwca 1887 wyznaczony i dla niego kuratorem Józef Osękowski z Mchawy ustanowionym został

Baligród, 27 kwietnia 1887.

L. 20763. (3766 1—3)

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnemu Kassielowi Schnapek, że przeciw niemu został na dniu 17 maja 1887 do l. 20763 na rzecz firmy handlowej Tillet Reineck wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 200 zł. a. w. z przynależytościami.

Gdy miejsce pobytu Kassiela Schnapek nie jest wiadomem, ustanowiono dla niego p. adwokata dr. Waldmana kuratorem, a tegoż zastępcą p. adwokata dr. Natansohna i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje.

Wzywa się zatem Kassiela Schnapek, aby ustandwionemu kuratorowi służące do swojej obrbny środki dostarczył lub innego sobie zastępcę obrał, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Lwów, 17 maja 1887.

L. 10113. (3760 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Stryju powiadamia niewiademego z życia i miejsca pobytu Mojżesza Weissmana, że w sprawie wyłączenia parceli gruntowej 1213/1 w Stryju z realności Dom. XIX pag. 65 n. 1 haer. i przeniesienia długu 28 zł. 15 ct. dla Mojżesza Weissmana hypotekowanego, odnośna uchwała na ręce kuratora, adwokata Aleksandra Błońskiego w Samborze, doręczoną zostaje

Stryj, 20 lipca 1886.

L. 2071. (3759 1—3)

Ces. król. sąd powiatowy zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych krewnych Józefa Wojdzickiego, dnia 16 stycznia 1884 w Chyrowie zmarłego, iż testamentem z dnia 15 stycznia 1884 ustanowił tenże dla swoich, niewiadomych, z życia i miejsca pobytu i niewymienionych krewnych, legata z wierzytelności składające się a sumę 210 zł. a. w. wynoszące, które to legata generalna spadkobierczyni Katarzyna Wojdzicka, przez zeznanie aktu notaryalnego i zezwolenie na intabulacyę prawa zastawu na połowie realności spadkowej w Chyrowie zabezpieczyła.

Kuratorem niewiadomych krewnych i legataryuszów ustanowiono Jędrzeja Wojtasiewicza z Starejsoli.

C. k. sąd powiatowy.

Starasól, 11 kwietnia 1887.

L. 4807. (3922 1—3)

C. k. sąd powiatowy miej. del. S. II. we Lwowie, czyni wiadomo, że Paweł i Teodor Przeszlakiewicze wytoczyli pozew przeciw Jędrzejowi Olsiewiczowi i Dmytrowi Poskrobek, z miejsca pobytu niewiadomym przez kuratora i edykta o wyeliminowanie z tabeli płatniczej wydanej sumy 550 zł. mk., pochodzącej z sumy 1250 zł. na II miejscu kolokowanej, wzywa się zatem tychże zapozwanych, a wrazie ich śmierci tychże spadkobierców z życia i miejsca pobytu niewiadomych. ażeby się do ustanowionego dla nich kuratora adwokata dra Maryańskiego lub też do tut. sądu przed terminem na 26 kwietnia 1887, o godzinie 10 przed południem ustanowionym zgłosili i miejsce swego pobytu podali, gdyż inaczej złe skutki z tąd wyniknąć mogące sami sobie przypiszą.

Lwów, 28 marca 1887.

L. 6381. (3636 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia Arona Landau i Naftalego Landau z miejsca pobytu nieznanych, że Sisman Stary przeciw nim o nakaz zapłaty sumy wekslowej 900 zł. aw. prośbę wniósł, któremu żądaniu uchwałą z dni 11 maja 1887 l. 6381 zadość uczyniono.

Oraz ustanowił sąd dla tychże pozwanych kuratora w osobie adw. dr Rosenbacha z zastępstwem adw. dr. Mendrohowicza i poleca pozwanym, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumieli lub innego pełnomocnika sądowi w czas przedstawili, inaczej skutki zaniedbania sami sobie przypisać będą musieli.

Przemyśl, dnia 11 maja 1887.

L. 4795. (3604 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niniejszem z życia i miejsca pobytu niewiadomych: Izaka Hirscha Elzholza, Wacława Sallera, Teresę z Chłudów Rogawską, Władysława Stadnickiego, Karola Polityńskiego, Zofię z Bednarskich Sławińską, ks. Franciszka Mendlarskiego. Ludwikę Schimitzkową i Bronisławę z Rogawskich Stadnicką wierzycieli hipotecznych dóbr Janowice, iż spadkobiercy Kaspra Zaparta przeciwko nim i innym pozew de praes. 31 marca 1887 l. 4795 o uznanie prawa własności parcel gruntowych 394, 1691, 1692 części parceli 1693, 1694, 1695, 1696, 1697 i części parceli grunt. 1700 z majętności tabularnej Janowice wytoczyli, który do rąk ustanowionego dla nich kuratora w osobie adwokata dra Holcera z substytucyą adw. dr. Steca zostaje doręczony, oraz wzywa tychże, aby albo temu ustanowionemu kuratorowi potrzebnych informacyj do sporu udzielili lub też innego pełnomocnika ustanowili.

W Tarnowie, dnia 7 kwietnia 1887.

L. 11690. (3494 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Peczeniżynie oznajmia z miejsca pobytu niewiadomemu Fedorowi Bodurowiczowi, że przeciw niemu Anna z Ceników Bodurowicz w dniu 5go kwietnia 1886 do l. 3306 wniosła pozew o intabulacyę za właścicielkę wykazu hipotecznego l. 30 gminy Berezowa niżnego.

Gdy miejsce pobytu Fedora Bodurowicza wiadome nie jest, ustanawia się dla niego kuratora ad actum w osobie Jurka Negrycza, wójta z Berezowa niżnego, wyznaczając zarazem termin do rozprawy na 8 czerwca 1887 godz. 9 przed południem

Wzywa się zatem Fedora Bodurowicza aby ustanowionemu kuratorowi służące do swej obrony środki ustanowionemu kuratorowi służące do swej obrony środki dostarczył, lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej z zaniedbania wyniknąć mogące złe skutki sam sobie przypisać będzie musiał

Peczeniżyn, dnia 21 marca 1887.

L. 16372. (3690 1—3)

C. k. sąd powiatowy ogłasza niniejszem, iż do spadku po śp. Małgorzacie ze Zemłów Piegzowej w Jankowicach dnia 10 marca 1877 roku z pozostawieniem kodycylarnego ostatniej woli rozporządzenia zmarłej pozostałego, powołanym jest na zasadzie ustawowego porządku dziedziczenia jako jedyny spadkobierca jej brat rodzony Stanisław Zemła.

Gdy zaś tutejszemu sądowi miejsce pobytu Stanisława Zemły jest niewiadomem wzywa się onego niniejszem, ażeby się w ciągu roku od dnia trzeciego zamieszczenia niniejszego edyktu w urzędowej „Gazecie Lwowskiej" w tutejszym sądzie zgłosił i deklaracyę swą w przedmiocie przyjęcia spadku wniósł lub też pełnomocnika, w obrębie tutejszego sądu zamieszkałego zamianował i o zamianowaniu takowego tutejszemu sądowi w tymże czasie doniósł, a to tem pewniej, ile że w razie przeciwnym postępowanie spadkowe z ustanowionym dlań kuratorem w osobie Jakóba Kuchty z Jankowic przeprowadzonem i ukończonem, a spadek przez tegoż kuratora w imieniu jego przyjętym i na koszt i niebezpieczeństwo jego aż do udowodnienja jego śmierci lub uznania go za zmarłego zarządzonym będzie

Chrzanów, dnia 24 stycznia 1887.

Doniesienia prywatne.

L. 710. (3927 1—3)

Konkurs

na posadę konkuktora dróg, praktycznie z budową mostów i dróg gminnych obznajomionego. — Płaca roczna wynosi 400 zł., zaś ryczałt na wyjazdy 200 zł.

Udokumentowane podanie wnieść tu należy do 1 lipca r. b.

Wydział Rady powiatowej.

Jaworów, 20 maja 1887.

Prezes.

Jan Ihnatowicz

poleca

wyśmienite Mydła do mycia twarzy, rąk i kąpieli,

wyszczególnione 7 medalami zasługi i dwoma dyplomami uznania.

6999 35—0

	Złr. ct.
Mydło do golenia brody najprzedniejsze	—.25
Mydło migdałowe, 10 cnt., 20 i	—.25
Mydło kokosowe, białe do rąk 10 ct. i	—.20
Mydło palmowe, żółte 6, 12, 18 ct. i	—.24
Mydło grysikowe, wyśmienite do twarzy i rąk	—.40
Mydło żółtkowe, wydelikaca, wygładza i znakomicie oczyszcza skórę	—.30
Mydło ziołowe, otrzymujące się przez zgęszczenie soku roślin aromatyczno-żywicznych, znakomicie wpływa na skórę, usuwa liszaje i wszelkie wypryski skórne	—.25
Mydło piżmowe, posiada bardzo przyjemny piżmowy zapach	—.30
Mydło paczulowe, przyjemnej woni	—.30
Mydło różane, najprzedniejsze 40 ct. i	—.80
Mydło z igieł sosnowych, przyjemne w użyciu, skutecznie ochrania skórę od liszajów i wyrzutów	—.30
Mydło balsamiczne, oczyszcza skórę, nadaje białość, delikatność i zapobiega pękaniu i łuszczeniu się naskórka	—.30
Mydło fijołkowe, przyjemnej woni	—.35
Mydło kosmetyczne, usuwa piegi, opalenia słoneczne, twarzy przywraca świeżość i białość	—.60
Mydło hygieniczne, odznacza się olejkowatością, nadzwyczaj delikatne i specyalnie zastosowane do twarzy	—.50
Mydło ryżowe, używa się do wydelikacenia i wybielenia skóry na twarzy	—.60
Mydło glicerynowe, białe, łatwo pieniące wybornie oczyszcza skórę i chroni od pryszczenia się	—.30
Mydło glicerynowe przeźroczyste, zawiera 35% czystej gliceryny, znakomicie wpływa na naskórek 20, ct. i	—.25
Mydło glicerynowe płynne, oczyszcza skórę od pryszczy, liszajów, trądzików, flaszka	—.40
Mydło piaskowe, do mycia rąk	—.25
Mydło pumeksowe, do mycia kołnierzyków i mankietów gutaperchowych	—.10
Mydło tymolowe znakomicie oczyszcza skórę od wszelkich wyrzutów	—.50
Mydło karbolowe, bardzo korzystnie myć ręce, twarz, a nawet całe ciało w czasie epidemii, celem ochronienia od zakażenia się	—.20
Mydło siarkowe, z wielkiem powodzeniem używa się do zniszczenia pryszczów i wszelkiego rodzaju wyrzutów na skórze	—.25
Mydło będzwinowe, bardzo korzystnie wpływa na skórę wybiela i wydelikaca	—.25
Mydło kamforowe, uśmierza świędzenie i pieczenie skóry. usuwa wyrzuty i czerwoność z twarzy i rąk	—.25
Mydło miodowe, do wydelikatnienia rąk, kawałek	—.10
Mydło mieszczańskie, znakomite	—.10
Mydło smołowe, zawiera 40% czystej smoły (dziegciu) usuwa pryszcze, liszaje, wszelkie wysypki skórne, pocenie nóg i łupież na głowie	—.30
Mydło smołowo-glicerynowe, miękczy i oczyszcza skórę od liszajów trądzików, i t. p., kawałek	—.30

L. 586. (3900 1—3)

Ogłoszenie.

Na podstawie uchwały Wydziału Kasy Oszczędności miasta Tarnopola z dnia 20 b. m. wszystkie wkładki umieszczone w tejże Kasie Oszczędności oprocentowane będą, począwszy od dnia 1 lipca 1886 roku po

4½% (cztery i pół od sta)

Dotychczasowe postanowienia co do przyjmowania i wypłaty wkładek, terminów wypowiedzenia, wypłaty za eskontem itd. pozostają nadal nienaruszone.

Powyższe zniżenie stopy procentowej podajemy niniejszem w myśl §. 10 tutejszego statutu do powszechnej wiadomości z tym dodatkiem, że PP. interesentom przysługuje prawo odebrać wkładki swoje w terminie, statutem przepisanym.

Dyrekcya Kasy Oszczędności.

W Tarnopolu, 22 maja 1887.

Koźmiński.

POLECAM

4½ kilo grochu zielonego w łupce	od 2·80—3.
2 " " " "	3·30
3 " " " "	4·70
4 2/10 kilo bryndzy świeżej	3·40
4 2/10 " " " z kminkiem	3·20
4 8/10 " słoniny wędzonej	3·40
4 8/10 " " solonej	3·25
4 2/10 " smalcu świeżego	3·50—3·60
4 8/10 " śliwek suszonych	1·60—1·80
4½ " powideł I	1·40—1·70
6 butelek wina hediralskiego	zł. 2·50
6 " jałowcówki	" 2·45
6 " śliwowicy	" 3·—
6 słoików kompotu	" 2·65

Cennik wysyłam franco.

TOMASZ GUROWICZ

Budapest VII. Kiràlyutcza 23.

3111 6—10

Pustomyty

pod Lwowem.

Zarząd kąpieli siarczanych, parowych i żelazisto-borowinowych odszczególnione dyplomem pochwalnym na wystawie przyrodniczo-lekarskiej w Krakowie.

Rozpoczęcie sezonu 20 maja.

Choroby, w których kąpiele siarczane **z świetnym skutkiem** używane być mogą, są: gościec i dna (Rheumatismus et Arthritis), żołzy (skrofuły), choroby nerwowe, choroby skórne, kiła (syphilis), zanieczyszczenie krwi merkuryalne, zaniedbane lub zastarzałe chirurgiczne wypadki, jako to: zwichnięcia, złamania, rany, wadliwe blizny i t. p.

Przed bramą zakładu jest przystanek kolei państwowej.

Jazda ze Lwowa trwa 27 minut. Prócz zwykłych pociągów rano i wieczór odjeżdża

pociąg osobowy ze Lwowa

o godzinie 11 m. 45 przed południem, powraca z Pustomyt o godz. 4 po południu.

Stały lekarz w miejscu. Restauracya wyborna. Wikt w abonamencie, lub à la carte, po umiarkowanych cenach.

Zwraca się szczególniejszą uwagę na kąpiele borowinowe (Moorbäder), które pod względem składu swego chemicznegn nie ustępują w niczem kąpielom zagranicznym i mogą być z równym skutkiem użyte w cierpieniach kobiecych jak Francensbadzkie.

3648 4—12

Przez wys. c. k. Namiestnictwo we Lwowie koncesyonowany Zakład krowiankowy w Lisku rozsyła świeżą i pewną

KROWIANKĘ

po cenie 60 ct. fiolkę, wystarczającą do zaszczepienia 2 dzieci. Większe zamówienia znacznie taniej. Skład w Krakowie w aptece p. K. Wiśniewskiego, w Przemyślu w aptece p. Mańkowskiego, w Brodach w aptece p. Landesbergera.

3789 (5—30)

Szematyzm

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Ks. Krakowskiem

na rok

1887

nabyć można po cenie **2 złr. 60 ct.**

w ekspedycyi

„GAZETY LWOWSKIEJ"

Zamiejscowi zechcą przysłać **2 złr. 70 ct.,** z których przypada 10 cnt. na opakowanie i list frachtowy.

Szematyzm przesyłamy tylko za uiszczeniem należytości z góry. Za pobraniem należytości nie przesyłamy Szematyzmu.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera. (Zarządca Władysław J. Weber.) Papier z fabryki ... Fiał...